

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาริบัติย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวอมรรัตน์ ศรีเจริญทรศน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2546

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

152.4

๑๕๖๖๒

๑.๓

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนวัดประดู่ธรรมารัตน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวอมรรัตน์ ศรีเจริญพรรณ

14 ส.ค. 2547

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2546

๑๕๖๖๒

อมรรัตน์ ศรีเจริญทรศน์. (2546) ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมวิปถีย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร.

สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมวิปถีย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปี
การศึกษา 2545 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมวิปถีย์
เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร จำนวน 166 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ แบบสอบถาม
ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดย การหาค่าสัมประสิทธิ์สห
สัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีปัจจัย 8 ปัจจัย ได้แก่ นักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_6) นิสัยทางการเรียน (X_7) สัมพันธภาพระหว่างนัก
เรียนกับผู้ปกครอง (X_8) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_9) บรรยากาศการเรียนการสอน (X_{10}) สัมพันธ
ภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{11}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{12})
2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีปัจจัย 4 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง
(X_2) และนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 (X_4) นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 (X_5)
3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีปัจจัย 5 ปัจจัย เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมาก
ที่สุด ไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_8) สัมพันธภาพ
ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{11}) นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4
(X_3) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_9) บรรยากาศการเรียนการสอน (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนัก
เรียนกับครู (X_{11}) และนิสัยทางการเรียน (X_7) ปัจจัยทั้งห้านี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ทัศนคติต่อการ
เรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ได้ร้อยละ 53.30.

4. สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่

4.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้คะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 46.945 + .382X_8 + 1.044X_{12} + .486X_{11} + 6.175X_3 + .587X_7$$

4.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้คะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .238X_8 + .259X_{12} + .182X_{11} + .169X_3 + .202X_7$$

FACTORS EFFECTING ON ATTITUDE TOWARDS ENGLISH LEARNING OF UPPER
PRIMARY STUDENTS OF WATPRADUTHAMMATIPAT SCHOOL
IN KHET BANG SUE, BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

MISS AMORNRAT SRICHAROENDHAT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

October 2003

Amornrat Sricharoendhat. (2003). *Factors Effecting on Attitude towards English Learning of Upper Primary Students of Watpraduthammatipat School in Khet Bang Sue Bangkok*. Master Project. M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School , Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assoc. Prof. Waythanee Greethong.

The purpose of this research was to study factors effecting on attitude towards English learning of upper primary students of Watpraduthammatipat school in khet Bang sue Bangkok in academic year 2003. The sample were 166 students of upper primary students. The instruments were the factors effecting on attitude towards English learning of upper primary students questionnaires. The data was analyzed by The Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among 8 factors ; the fourth level of students primary (x_3) , learning – achievement (x_6) , learning – habit (x_7) , interpersonal relationship between students and parents (x_8) , Parents ' expection (x_9) , learning atmosphere (x_{10}) , interpersonal relationship between students and teachers (x_{11}) , interpersonal relationship between students and their peers group (x_{12}) , and attitude towards english learning of upper primary students at .01 and .05 level , respectively.

2. There were no significantly correlation among 4 factors ; male (x_1) female (x_2) , the fifth level of students primary (x_4) , and the sixth level of students primary (x_5) and attitude towards english learning of upper primary students .

3. There were 5 factors significantly effecting on attitude towards english learning of upper primary students at .01 level. These factors effecting on attitude towards english learning from the most to the least were interpersonal relationship between students and parents (x_8) , interpersonal relationship between students and their peers group (x_{12}) , interpersonal relationship between students and teachers (x_{11}) , the fourth level of students primary (x_3) and learning – habit (x_7) , respectively. They could predicted attitude towards english learning of upper primary students about percentage of 53.30.

4. The predicted equations of the attitude towards English learning of upper primary students were as follows :

4.1 In terms of raw scores were :

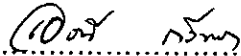
$$\hat{Y} = 46.945 + .382X_8 + 1.044X_{12} + .486X_{11} + 6.175X_3 + .587X_7$$

4.2 In terms of standard scores were :

$$Z = .238X_8 + .259X_{12} + .182X_{11} + .169X_3 + .202X_7$$

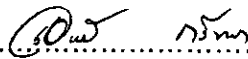
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

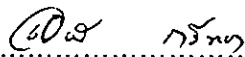
(รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

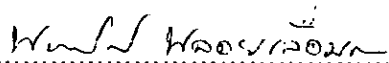
(รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

(รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง)

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร. พาสณา จุฬรัตน์)

กรรมการ

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ ดร. คมเพชร ชัตรศุกุล)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

วันที่ 1๕ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความสามารถอย่างยิ่ง ของรองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และ อาจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม เพื่อสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ซึ่งกรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา แนวคิด และข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเมตตาอย่างสูง ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณา และความเสียสละของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ และ อาจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ วิชาวรรณ โพร้จันทร์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดประดู่ธรรมมาธิปไตยที่ กรุณาอนุญาตให้ทำการวิจัยในครั้งนี้ และ ขอขอบคุณคณะครูผู้สอน และครูประจำชั้นนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมมาธิปไตย ที่ได้กรุณาสละเวลาให้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมมาธิปไตย ปีการศึกษา 2546 เป็น อย่างยิ่ง ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ สุจิตรา หงูวรรณะ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสร้อยทอง เขตบาง ซื่อ กรุงเทพมหานคร ที่อนุญาตให้ทดลองใช้เครื่องมือกับนักเรียนเพื่อนำมาใช้ในการวิจัย และขอ ขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดสร้อยทอง ปีการศึกษา 2546 ที่ให้ความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณนางทองดี ศรีสุวรรณ นายจ่านงค์ ศรีสุวรรณ และสมาชิกทุกคนในครอบครัวของผู้วิจัยที่ให้ความห่วงใย ให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์ด้วยดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ได้เมตตา ให้ความรู้ และขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้องๆ จิตวิทยาการศึกษาทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือและ ให้กำลังใจ

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมให้กับบิดามารดา บุรพจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้สั่งสอนอบรมสร้างปัญญาแก่ผู้วิจัย ซึ่งเป็นเสมือนกำลังใจทำ ให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษา

อมรรัตน์ ศรีเจริญทรศน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	5
ตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	9
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและทัศนคติต่อการเรียน.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	15
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ.....	26
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	28
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	29
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า..... 46
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 46
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 47
	การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า..... 47
	ผลการศึกษาค้นคว้า..... 48
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 53
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า..... 53
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า..... 53
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า..... 53
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า..... 54
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 55
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 55
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 55
	อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า..... 56
	ข้อเสนอแนะ..... 66
	ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้..... 66
	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย..... 67
	บรรณานุกรม..... 68
	ภาคผนวก..... 76
	ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือและแบบสอบถาม..... 77
	ภาคผนวก ข คุณภาพเครื่องมือ..... 96
	ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์..... 101

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามเพศและระดับชั้นที่เรียน.....	48
2	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	49
3	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	50
4	แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อใช้ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายเป็นเกณฑ์ โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Stepwise.....	51
5	แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ.....	52
6	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน.....	97
7	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง.....	97
8	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	98
9	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน.....	98
10	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู.....	99

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
11	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	99
12	แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	100

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	9

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษจัดว่าเป็นภาษาสากล ที่ทั่วโลกต่างยอมรับ และใช้เป็นภาษากลาง ในการติดต่อสื่อสารกับชาติอื่น ๆ เพื่อแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร ทั้งในด้านเศรษฐกิจ และสังคมในการพัฒนาประเทศ อีกทั้งยังใช้เป็นเครื่องมือ ในการแสวงหาความรู้ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ (สุรีย์ ป้องกัน . 2538 ; อ้างอิงมาจาก Delury.1997 : 204) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการถ่ายทอดวิทยาการทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี จะเห็นได้จากการที่ประเทศทั้งหลาย ในภาคพื้นเอเชียต่างยอมรับว่า ภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งจำเป็น ต่อการพัฒนาประเทศในทางวัตถุเป็นอย่างมาก และ ยิ่งถ้าเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา และมุ่งสู่ความเป็น “นิค” ด้วยแล้ว ภาษาอังกฤษยิ่งมีบทบาท และมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นเท่านั้น (สมศีล วนานวงศ์. 2533 : 223 ; อ้างอิงมาจาก ทศนีย์ เจริญเลิศ. 2538) สำหรับประเทศไทยนั้นได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก โดยเป็นไปตามมติของ คณะรัฐมนตรี (กรมวิชาการ. 2528 : 20-21) แต่ในทางปฏิบัติแล้ว โรงเรียนส่วนใหญ่ จะจัดให้ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีอยู่ในทุกระดับการศึกษา และมีสภาพเป็นวิชาบังคับไปโดยปริยาย (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2526 : 2 ; อ้างอิงมาจาก กนกพรณ เคียนทอง. 2540)

การสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 นั้น ได้มีการกำหนดจุดประสงค์ ในการสอนภาษาอังกฤษเอาไว้ว่า “เพื่อให้เกิดการพัฒนาความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารอย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับกาลเทศะ ช่วยให้ผู้เรียน มีทักษะทั้งในด้าน การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และสามารถนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียน ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ในงานอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ 2533 : 129) และเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ตามวัย และศักยภาพของผู้เรียน อีกทั้งให้มีการพัฒนาในการอ่าน และการฟัง เพื่อการศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม อยู่เสมอ และเพื่อพัฒนาความรู้สึกรักคิด และส่งเสริมความเข้าใจ ในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดี ระหว่างกัน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2524 : 32-33) สรุปได้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้ จากจุดประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะตรงกับแนวโน้มของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ที่เป็นการสอนตามแนวการสอนสื่อสาร โดยมุ่งสื่อความหมายให้ถูกต้อง มีความเหมาะสมตามกาลเทศะ ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงควรให้นักเรียน ได้มีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด ครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะ ให้คำอธิบาย และเป็นผู้แนะในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ แนวทางการจัดการศึกษาในปัจจุบันนี้ ต้องยึดหลักที่ว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสำคัญสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนทุกคนมีความสำคัญมากที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสม ของแต่ละระดับการศึกษา ทั้งในเรื่องของความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา ทั้งที่เป็นภาษาไทย และภาษาสากล และเน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542)

จากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นโดยการสัมภาษณ์ครูประจำวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 – 5 และ 6 โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาริบัติย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับปัญหาที่พบในการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนในชั้นดังกล่าวมีปัญหาในการเรียน ได้แก่ ไม่เอาใจใส่ในการเรียน ไม่รับผิดชอบงานที่มอบหมาย และนักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามกับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 63 คนพบว่า นักเรียนร้อยละ 38.07 มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คือ นักเรียนร้อยละ 21.15 ไม่รับผิดชอบงานที่มอบหมาย ไม่เห็นความสำคัญ และคุณค่าของวิชาที่เรียน นักเรียนร้อยละ 19.23 ไม่ชอบท่องคำศัพท์ ไม่ชอบตอบคำถาม และนักเรียนร้อยละ 17.30 ไม่เอาใจใส่ในสิ่งที่เรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 55 คนพบว่า นักเรียนร้อยละ 35.45 มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คือ นักเรียนร้อยละ 29.31 ไม่ฝึกพูดบทสนทนา ไม่ชอบอ่านตามครู นักเรียนร้อยละ 26.03 ไม่รับผิดชอบงานที่มอบหมาย และนักเรียนร้อยละ 24.57 ไม่ชอบท่องคำศัพท์ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 48 คนพบว่า นักเรียนร้อยละ 51.13 มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คือ นักเรียนร้อยละ 38.66 ไม่เห็นความสำคัญและคุณค่าของวิชาที่เรียน นักเรียนร้อยละ 31.42 ไม่ฝึกพูดบทสนทนา ไม่อ่านออกเสียงตามครู และนักเรียนร้อยละ 29.92 ไม่ใช้บัตรภาพ บัตรคำ และไม่ชอบท่องคำศัพท์ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ เป็นปัญหาต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก และทำให้นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำด้วย ซึ่งองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกเหนือจากความสามารถทางด้านสติปัญญาแล้ว ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จทางการศึกษา ของนักเรียนที่สำคัญประการหนึ่ง ได้แก่ ตัวผู้เรียนเอง และคุณลักษณะของผู้เรียน ทั้งทางด้านแนวความคิด และทัศนคติที่มีต่อการเรียน

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ใช้แบบสอบถามปลายเปิดกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาริบัติย์ จำนวน 63 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 55 คน และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 48 คน เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมกรเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยถามนักเรียนดังนี้

ข้อ 1. ถามว่า นักเรียนมีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 45 ตอบว่าภาษาอังกฤษมีเนื้อหายาก และมีคำศัพท์มาก จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 23 ตอบว่า ภาษาอังกฤษเข้าใจยาก นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 39 ตอบว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความซับซ้อน ทำให้เข้าใจยาก จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 31 ตอบว่า ภาษาอังกฤษมีคำศัพท์มาก นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 54 ตอบว่า ภาษาอังกฤษมีเนื้อหายาก มีคำศัพท์มาก จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 34 ตอบว่า ลักษณะโครงสร้างทางภาษาอังกฤษมีความซับซ้อน

ข้อ 2. ถามว่านักเรียนรู้สึกอย่างไรต่อวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 34 ตอบว่า ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ รู้สึกเบื่อ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ตอบว่า ไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 35 ตอบว่า ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะถูกบังคับให้ท่องศัพท์ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 26 ตอบว่า รู้สึกเบื่อ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 27 ตอบว่า ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไม่เห็นความสำคัญและคุณค่าของวิชาที่เรียน เพราะไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 29 ตอบว่า รู้สึกเบื่อเพราะถูกบังคับให้ท่องศัพท์

ข้อ 3. ถามว่านักเรียนทำอะไรบ้างในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 21 ตอบว่า ไม่ท่องคำศัพท์ และไม่ยอมเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 14 ตอบว่า ไม่เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเข้าเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 26 ตอบว่า ไม่ท่องคำศัพท์ และไม่ตอบคำถามครู จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ตอบว่า ไม่อยากเข้าเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 19 ตอบว่า ไม่ท่องคำศัพท์ ไม่เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเข้าเรียน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ตอบว่า ไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

จากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นดังกล่าว น่าจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนตามที่เทอร์สโตน (Thurstone. 1967 : 479) กล่าวว่าทัศนคติเป็นความโน้มเอียงทางด้านจิตใจภายในที่แสดงออกให้เห็นเป็นพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง นอกจากนี้ทัศนคติเป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึก และความเชื่อมั่นอย่างใดอย่างหนึ่ง นอกจากนี้ทัศนคดียังเป็นความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อ หรือแนวโน้มที่พร้อมจะกระทำต่อสิ่งแวดล้อมในการตอบสนอง ในลักษณะที่ชอบ หรือไม่ชอบ และมักพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสิ่งแวดล้อมทางการเรียนส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนด้วย นอกจากนี้ พัชนี วรรณ (2522 : 60) กล่าวว่า การมีทัศนคติทางลบของนักเรียนทำให้นักเรียนคิด รู้สึก และมีพฤติกรรมในทางลบต่อการเรียน สอด

คล้องกับ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 231) ที่กล่าวไว้ว่า ถ้ามีทัศนคติที่ดี ก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหา หรือแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ แต่ถ้ามีทัศนคติที่ไม่ดี ก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าหาโดยการถอยหนี หรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ขจรสุดา เหล็กเพชร (2522 : 14) กล่าวว่าทัศนคติต่อการเรียน รวมถึงทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน ตัวครู วิธีการสอนของครู และคุณค่าในการศึกษาเป็นส่วน สำคัญที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการเรียน ทัศนคติต่อการเรียนมีอิทธิพลต่อผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และ นิตยา ศรีจันทร์ (2522 : 14) กล่าวถึง ทัศนคติต่อวิชาเรียนว่า ทัศนคติต่อวิชาเรียน มีบทบาทสำคัญมากในอันที่จะส่งเสริม หรือสกัดกั้นการ เรียนรู้ในวิชานั้น ๆ ระวีวรรณ จำเรียง (2540 : 30) กล่าวว่าถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาเรียนก็จะ เป็นรากฐานสำคัญของการเรียนเป็นแนวทางให้นักเรียนเกิดความตั้งใจเรียน อยากรู้ อยากเห็นในสิ่งที่ ครูสอน และเห็นความสำคัญของวิชาที่เรียน ทำให้นักเรียนมีความสนใจและอยากเอาใจใส่ในการ เรียน ซึ่งจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีตามไปด้วย แต่ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาเรียนแล้ว ย่อมเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน พยายามต่อต้านขัดขืนในการเรียนวิชานั้น ๆ ซึ่งอาจทำให้นัก เรียนเรียนวิชานั้นไม่ดีตามไปด้วย ดังนั้นถ้าสามารถค้นหาว่านักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนอย่างไร บ้าง และอยู่ในระดับใด เพื่อจะได้ปรับปรุงในแต่ละด้านเหล่านั้น ก็จะเป็นการเสริมแรงจูงใจในตัวนัก เรียน และมีอิทธิพลทำให้นักเรียนมีความปรารถนาที่จะเรียนรู้ในโอกาสต่อไปได้ (กันยา สุวรรณแสง. 2532 : 159 - 161) ทัศนคติต่อการเรียนสามารถแบ่งได้ตามที่มาของกระบวนการเรียนการสอน คือทัศนคติต่อการเรียน ด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านบรรยากาศในการเรียน และเพื่อน (รพีพรรณ สุ ฐาปัญญากุล. 2541 : 116) การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ย่อมส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคนมีความสนใจ ตั้งใจเรียน ให้ความร่วมมือในการเรียน ซึ่งจะทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาริบัติย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาริบัติย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อ ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ ธรรมาริบัติย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมมาธิปไตย เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ทำให้ทราบว่า มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับครู อาจารย์ ตลอดจนผู้ปกครอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการวางนโยบาย เพื่อปรับปรุงหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมมาธิปไตย เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 49 ลงมา ตามเกณฑ์กำหนด ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 63 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 55 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 48 คน รวมทั้งหมด 166 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมมาธิปไตย เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 49 ลงมา ตามเกณฑ์กำหนด ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 63 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 55 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 48 คน รวมทั้งหมด 166 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

2.1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1.1 เพศ

2.1.1.2 ระดับชั้น

2.1.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.1.4 นิสัยทางการเรียน

2.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

- 2.1.2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- 2.1.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง
- 2.1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่
  - 2.1.3.1 บรรยากาศการเรียนการสอน
  - 2.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
  - 2.1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- 2.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านความรู้ ได้แก่ เนื้อหา โครงสร้าง ความสำคัญ และประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ

1.2 ด้านความรู้สึก ได้แก่ ความชอบ ความพอใจ ความสนใจ และความสนุกในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.3 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ได้แก่ การเตรียมอุปกรณ์การเรียน เตรียมตัวให้พร้อมก่อนเรียน ตั้งใจเรียน ถามคำถาม พูดบทสนทนา มาเรียนสม่ำเสมอ ท่องศัพท์ เปิดพจนานุกรม ทบทวนบทเรียน และค้นคว้าเพิ่มเติมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะคิด ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง สิ่งที่ส่งผลต่อทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว

2.1.1 เพศ หมายถึง เพศหญิง และ เพศชาย

2.1.2 ระดับชั้น หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่กำลังเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาริบัติย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

2.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งวัดจากระดับผลการเรียนเฉลี่ยทุกรายวิชา

2.1.4 นิสัยทางการเรียน หมายถึง การกระทำของนักเรียน ที่ทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน ได้แก่ การเข้าชั้นเรียนตรงเวลา ความสม่ำเสมอในการเข้าเรียน การทำงานที่ได้รับมอบ

หมาย การฝึกฝนและทบทวนเนื้อหาบทเรียน ความตั้งใจเรียน การซักถามข้อสงสัยต่อครูทั้งภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

2.2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน และพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อผู้ปกครอง เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

2.2.1.1 พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความห่วงใยต่อนักเรียน การให้กำลังใจ เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำทั้งด้านการเรียน และด้านส่วนตัวกับนักเรียน

2.2.1.2 พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การแสดงความรักและเคารพ เชื่อฟังของนักเรียนที่มีต่อผู้ปกครอง การเอาใจใส่ในการเรียน ช่วยเหลือกิจกรรมในครอบครัว ตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ การขอคำแนะนำและการให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมรับรู้ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อความคิด ความรู้สึกของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน ผลการเรียน และเป้าหมายทางการศึกษาที่ตั้งไว้สำหรับนักเรียน และต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

2.3.1 บรรยากาศการเรียนการสอน หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสภาพทางการเรียนการสอน แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

2.3.1.1 การสอนของครู ได้แก่ การอธิบายเนื้อหา การมอบหมายงาน การเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามหรือแสดงความคิดเห็น การทบทวนบทเรียน และการรักษาระเบียบระหว่างเรียน

2.3.1.2 สถานที่เรียน ได้แก่ สภาพห้องเรียน ขนาดห้องเรียนเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน ความสะอาด ความเป็นระเบียบของห้องเรียน การถ่ายเทอากาศ แสงสว่าง การปราศจากเสียงรบกวน

2.3.1.3 สื่อและอุปกรณ์การเรียน ได้แก่ ความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์การเรียน ความทันสมัย คุณภาพการใช้งาน

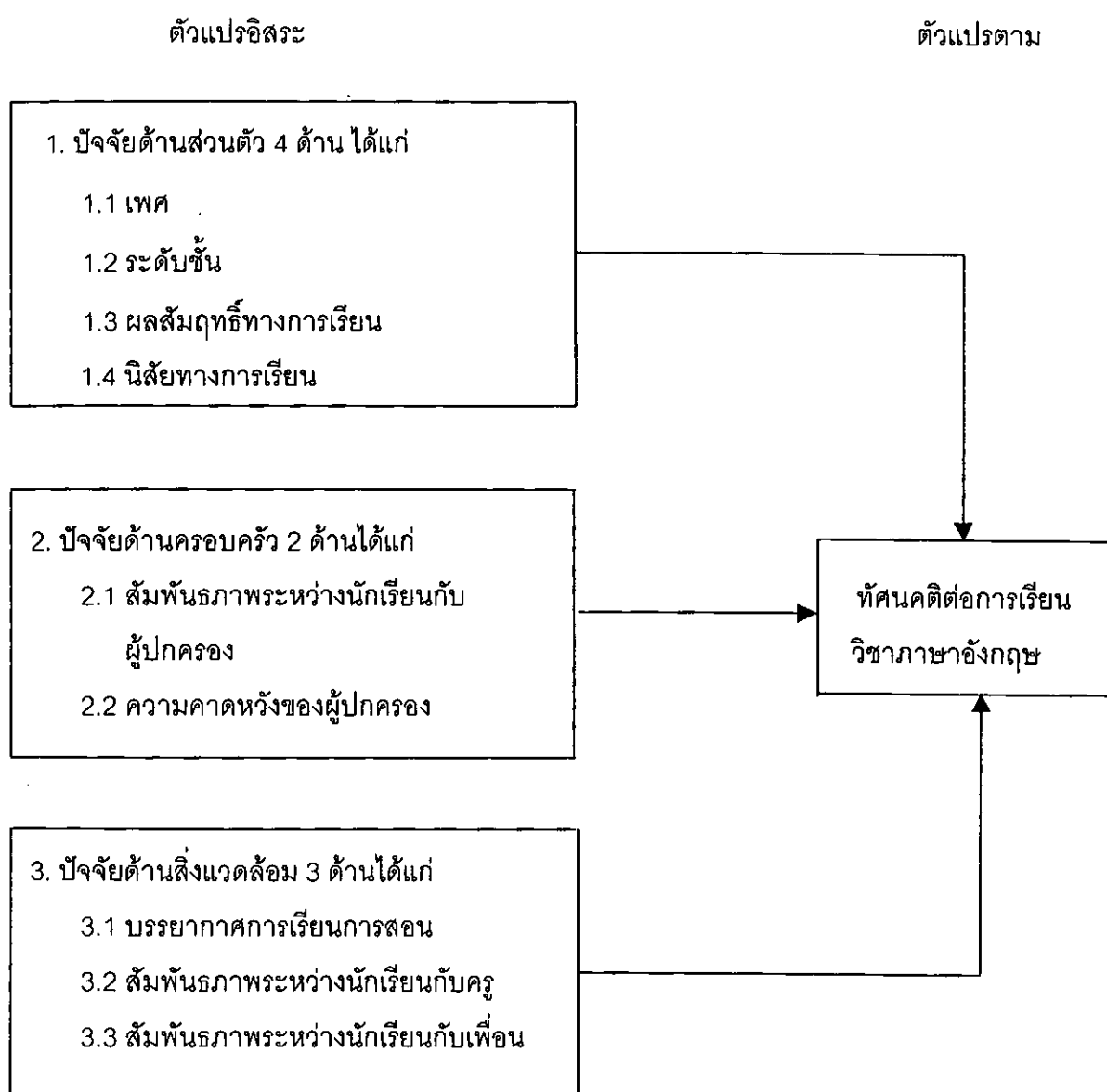
2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน และนักเรียนปฏิบัติต่อครู ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

2.3.2.1 พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ทั้งใน และนอกห้องเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความเมตตา สนใจเอาใจใส่ต่อนักเรียน การเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามหรือแสดงความคิดเห็น ให้คำปรึกษา และชี้แนะแก่นักเรียนทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2.3.2.2 พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครูทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การเคารพเชื่อฟัง ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูสั่งสอน ซักถาม แสดงความเห็นในด้านการเรียน ปรึกษาครูทั้งในด้านการเรียนและเรื่องส่วนตัว

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนและเพื่อนปฏิบัติต่อกัน ในด้านการเรียนและเรื่องส่วนตัวทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ห่วงใย สนับสนุน ไว้วางใจต่อกัน ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันด้วยความเต็มใจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาภิปัตย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาภิปัตย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและทัศนคติต่อการเรียน
  - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและทัศนคติต่อการเรียน
  - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและทัศนคติต่อการเรียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
  - 2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านส่วนตัว
    - 2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านส่วนตัว
    - 2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านส่วนตัว
  - 2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว
    - 2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว
    - 2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว
  - 2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม
    - 2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม
    - 2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและทัศนคติต่อการเรียน
  - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและทัศนคติต่อการเรียน
    - 1.1.1 ความหมายของทัศนคติต่อการเรียน
      - 1.1.1.1 ความหมายของทัศนคติ

มีผู้ให้ความหมายของทัศนคติไว้แตกต่างกันดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2522 : 328) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า เป็นท่าที หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่ง สมบูรณ์ ชิตพงศ์ (2519 : 14) ก็ได้ให้ความหมายที่สอดคล้องกันว่า ทัศนคติเป็นความคิดเห็น ท่าที ความรู้สึกเอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังจากการที่ให้บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น พฤติกรรมเช่นนี้ไม่อาจสามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสังเกตและวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยอาจแสดงให้เห็นได้ในลักษณะความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็น

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 193) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น ๆ ไปในทางสนับสนุน หรือคัดค้านก็ได้

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528 : 172) ได้กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ และประสบการณ์ แล้วแสดงภาวะของร่างกายและจิตใจ ในด้านความพร้อมที่จะเข้าหา เมื่อเกิดความรู้สึก เรียกว่า ทัศนคติที่ดีหรือทัศนคติทางบวก หรือแสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่า ทัศนคติที่ไม่ดี หรือทัศนคติทางลบ

เชิดศักดิ์ ไชวาสินธุ์ (2520 : 38) กล่าวว่าทัศนคติ หมายถึงความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคล แสดงพฤติกรรม หรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง

กู๊ด (Good. 1963 : 48) ได้ให้คำจำกัดความของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ คือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใด ๆ เช่น เกลียด รักหรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น

ออซูเบล โนแวก และ ฮานีเซียน (สุวิทย์ วงษาไฮ. 2534 : 41 ; อ้างอิงจาก Ausubel , Novak and Hanesian. 1987 : 425) ได้กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึก ความเชื่อ หรือค่านิยมที่เกิดจากองค์ประกอบ ปทัสถานทั้งทางด้านอารมณ์และสติปัญญา

จากความหมายของทัศนคติดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดความเชื่อ ของบุคคลที่มีต่อประสบการณ์ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่บุคคลได้รับ โดยมีแนวโน้มที่จะตอบสนอง หรือแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ทางบวก หรือทัศนคติที่ดีจะแสดงออกในลักษณะความชอบ ความพึงพอใจ ความสนใจ เห็นด้วย ทำให้อยากปฏิบัติ อีกลักษณะหนึ่ง คือ ทางลบ หรือทัศนคติที่ไม่ดี จะแสดงออกในลักษณะความเกลียด ไม่พึงพอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย อาจทำให้เกิดความเบื่อหน่าย หรือต้องการหนีห่างจากสิ่งเหล่านั้น

1.1.1.2 ลักษณะและองค์ประกอบของทัศนคติ

ส . วาสนา ประवालพฤกษ์ (2524 : 5) ได้สรุปลักษณะสำคัญของทัศนคติไว้ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นการเตรียมหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งการตระเตรียมนี้ เป็นการตระเตรียมภายในของจิตใจ มากกว่าภายนอกที่จะสังเกตเห็นได้

2. สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนอง เป็นลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคล ที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ จะเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับอารมณ์ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยได้ และบางครั้งไม่มีเหตุผล

3. ทักษะคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะของจิตใจ ที่มีอิทธิพล ต่อความรู้สึกนึกคิด และเป็นตัวกำหนดแนวทาง ในการแสดงออกของพฤติกรรม

4. ทักษะคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรม ที่แสดงออกมา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำนายหรืออธิบายทักษะคติได้

5. ทักษะคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีทักษะคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับอายุ เยาว์ปัญญา เป็นต้น

6. ทักษะคติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทักษะคติ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ถ้าการเรียนรู้และประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไป ทักษะคติก็อาจเปลี่ยนแปลงได้

เจลิมพงษ์ ศรีหงษ์ และ เสถียร เหลืองอร่าม (2521 : 10) สรุปว่า ทักษะคติมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความคิด อารมณ์ และเหตุผล ความเชื่อ หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องราวของการใช้เหตุผลของบุคคล ในการจำแนกแยกแยะความแตกต่าง ตลอดจนผลต่อเนื้อเรื่อง ผลได้ผลเสีย ถ้าพิจารณาอย่างลึกซึ้งก็คือ การที่บุคคลจะสามารถนำเอาคุณค่าทางสังคมที่ได้รับการสั่งสอน และถ่ายทอดเข้าไปใช้ในการวิเคราะห์พิจารณาประกอบเหตุผล ของการที่ตนจะประเมิน และการพิจารณาของบุคคลในส่วนที่จะมีลักษณะปลอดจากอารมณ์ แต่จะเป็นเรื่องของเหตุผล อันสืบเนื่องมาจากความเชื่อของบุคคล

2. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ หรือความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึก อารมณ์ เกี่ยวกับความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความรู้สึก ไม่ชอบ รัก เกลียด กลัว เป็นต้น ซึ่งจะแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง เมื่อคิดหรือพูดสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางแนวโน้มของการกระทำ หรือพฤติกรรม หมายถึง แนวโน้มที่จะมีพฤติกรรม หรือความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

องค์ประกอบของทักษะคติทั้ง 3 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์กันเสมอ ด้วยเหตุที่ว่าปฏิกริยาของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งใดก็จะตกอยู่ภายใต้ขององค์ประกอบทั้ง 3 นี้ทั้งสิ้น ถ้าเรามีปฏิกริยาทั้ง 3 ด้านนี้ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างคงทนพอสมควร เราจะกล่าวได้ว่า ทักษะคติก็คือผลรวมของปฏิกริยาทั้ง 3 สิ่งนั้น นั่นคือองค์ประกอบทั้ง 3 ของทักษะคติ ย่อมมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันเสมอ

1.1.1.3 ความหมายของทัศนคติต่อการเรียน

สุดฤทัย มุขยวงศา (2533 : 7) ได้อธิบายทัศนคติในการเรียนว่าเป็นสภาพทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่บุคคลซึ่งแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อครู โรงเรียน และระบบการศึกษา เกิดขึ้นจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ซึ่งอาจแสดงออกได้ 2 ด้าน คือ

1. ทัศนคติในทางที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออก ในลักษณะความพึงพอใจ สนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถ และวิธีการสอนของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา

2. ทัศนคติในทางที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะที่ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบครู ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

ศิริรัตน์ ภูสกุลเจริญศักดิ์ (2529 : 31) ได้ให้ความหมายของทัศนคติต่อการเรียนว่า หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ในเรื่องการเรียน อันเกี่ยวกับตัวครู การศึกษาและเพื่อน และแสดงออกในรูปพฤติกรรม 2 ลักษณะ คือ

1. ทัศนคติที่ดีต่อการเรียน หรือทัศนคติทางบวก (Positive Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะพึงพอใจในการเรียน สนใจการเรียน มีความรู้สึกที่ครูเป็นบุคคลที่น่าเคารพ สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี เห็นคุณค่าของการศึกษา และเห็นว่าเพื่อนให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียน

2. ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน หรือ ทัศนคติทางลบ (Negative Attitude) นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะความไม่พึงพอใจ ไม่ชอบการเรียน ไม่ชอบครู ไม่ชอบเพื่อน ทำให้เกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย ขาดเรียนบ่อย ๆ

จากความหมายของทัศนคติ ลักษณะองค์ประกอบทัศนคติ และความหมายของทัศนคติต่อการเรียนที่กล่าวมาแล้ว พอจะสรุปความหมายของทัศนคติต่อการเรียนได้ว่า หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ของนักเรียนที่มีต่อประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการเรียน ไม่ว่าจะเป็นครู เพื่อน วิชาเรียน สภาพที่เอื้อต่อการเรียนที่โรงเรียน และที่บ้าน ซึ่งส่งผลให้แสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ

1. ทัศนคติที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะ ของความพึงพอใจ เห็นด้วย สนใจ มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถและพฤติกรรมของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา

2. ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของการติ ไม่เห็นด้วย ไม่สนใจ ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่ชอบและไม่ยอมรับความสามารถและพฤติกรรมของครู ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

1.1.1.4 สาเหตุการเกิดทัศนคติ

กาญจนา คำสุวรรณ และนิตยา เสาร์มณี (2524 : 234) ได้กล่าวว่าทัศนคติ เกิดจากสาเหตุ

1. การอบรมเลี้ยงดู เด็กที่เกิดในครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธ ก็จะมี ความเลื่อมใสในศาสนาพุทธไปด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจากได้พบเห็น ได้ปฏิบัติทางด้านพุทธศาสนา
2. จากประสบการณ์ส่วนตัว คนที่เคยถูกสุนัขกัด ย่อมมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสุนัขมากกว่าคนทั่วไป
3. จากเหตุการณ์ที่น่าประทับใจซึ่งมักจะเป็นสถานการณ์เพียงครั้งเดียว
4. การรับเอาทัศนคติเดิมของผู้อื่นที่มีอยู่แล้วมาเป็นทัศนคติของเรา เช่นเมื่อเราเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัย ก็มักรับทัศนคติจากนักศึกษาเก่า
5. เกิดจากลักษณะบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล เช่น บางคนที่มีมองโลกแง่ร้ายก็มีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งอื่น ๆ
6. เกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชน สื่อมวลชน เป็นแหล่งที่ให้ข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ และอารมณ์
7. ความต้องการที่จะให้สมปรารถนา ทำให้เราเกิดทัศนคติต่อสิ่งอื่นๆ เช่น คนไข้มีทัศนคติที่ดีต่อหมอ เพราะหมอมเป็นผู้รักษาโรคของเขาให้หายได้

1.1.1.5 ประโยชน์ของทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2540 : 4 – 5) กล่าวถึงประโยชน์ของทัศนคติดังนี้

1. ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว โดยการจัดรูปหรือจัดระบบสิ่งของต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว
2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเอง โดยช่วยให้บุคคลเข้าข้างสิ่งที่ไม่ดี หรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตนเอง
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิริยาโต้ตอบ หรือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกไปนั้น ส่วนมากจะทำให้สิ่งซึ่งนำความพอใจมาให้ หรือบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและทัศนคติต่อการเรียน

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คอยโว (Koivo. 1983 : 2624 - A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและ ทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีคะแนนนิสัยและทัศนคติในการเรียน ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ธอร์นเบอร์ก (Thornburg, 1985 : 181 - 185) ได้ทำการศึกษา เพื่อประเมินผลของทัศนคติของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน (Dropout) พบว่า 50 เปอร์เซ็นต์ ของนักเรียนจำนวน 509 คน เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน แต่อีก 20 เปอร์เซ็นต์ แสดงทัศนคติทางการเรียนไม่ใช่ว่ารุนแรง ซึ่งแสดงออกในลักษณะต่าง ๆ เช่น กล่าวว่า หลักสูตรในการเรียนไม่มีประโยชน์ เพื่อการเรียน ครูที่สอนเน้นเรื่องคะแนนมากเกินไป ครูมีความลำเอียง กฎระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

เสวนีย์ ศศิวิมล (2528 : 116) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 606 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุวิมล ว่องวานิช (2542 : 60) ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสัยและทัศนคติในการเรียนโดยส่วนรวม เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนิสัยและทัศนคติในการเรียนเท่ากับ .398 และเมื่อแยกนิสัยและทัศนคติในการเรียนออกจากกัน พบว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ .381 และ .322 ตามลำดับ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าทัศนคติต่อการเรียนของผู้เรียนนั้นเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก เพราะถ้าผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนในวิชาใดแล้วก็จะไม่สนใจในวิชานั้น ๆ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านส่วนตัว

2.1.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กู๊ด (Good, 1973 : 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่า หมายถึงความสำเร็จ (Accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญ ในการใช้ทักษะ หรือประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึงความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอน หรือทั้งสองอย่างรวมกัน

โดยทั่วไปผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้มาจากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการสอบ (Nontesting Procedures) เช่นการสังเกต หรือตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้ที่โรงเรียนซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป (Published Achievement Test) จะพบว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไปมักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน เนื่องจากให้ผลที่น่าเชื่อถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ อีกหลายด้าน จึงย่อมดีกว่าการแสดงขนาดความล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียนจากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไปเพียงครั้งเดียว (อัจฉรา สุขารมณ และ อรพิน ชูชม. 2530 : 10)

ไพศาล หวังพานิช (2514 : 137) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ และความสามารถของบุคคล อันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรมหรือเกิดจากการสอน

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการกระทำของบุคคล เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยเป็นผลจากการได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน สามารถประเมินหรือวัดประมาณได้จากการทดสอบหรือการสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป

2.1.1.2 นิสัยการเรียนรู้

นิสัยคือแนวโน้มของบุคคล ในการแสดงพฤติกรรมจนเป็นนิสัยและเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือประสบการณ์ (Eysenck Arnold and meili. 1972 : 40)

นิสัยในการเรียน เป็นพฤติกรรมทางด้านการเรียนที่บุคคลมีความพึงพอใจ และปฏิบัติเป็นประจำ โดยที่พฤติกรรมนั้นอาจมาจากทักษะในการเรียน และเทคนิคการเรียน (wrenn. 1968 : 1 – 4)

นิสัยในการเรียน หรือ ทักษะในการเรียน หรือเทคนิคในการเรียน มีความหมายที่คล้ายคลึงกัน จนอาจทำให้เกิดความสับสน ซึ่งเทคนิคในการเรียนนั้นหมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน ซึ่งได้แก่วิธีการศึกษาค้นคว้า กระบวนการแก้ปัญหา ส่วนทักษะในการเรียนหมายถึงการนำความสามารถพิเศษหรือวิธีการมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับนักเรียน

ซึ่งได้แก่วิธีการอ่าน การจด การทำบันทึกย่อสรุป และการศึกษาค้นคว้าถึงวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ในการเรียน (สุวิมล ว่องวานิช. 2525 : 19 – 20)

โฮลท์แมน (Holtzman. 1965 : 17) กล่าวว่านิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับ

1. การใช้เวลาเรียนซึ่งได้แก่ การรู้จักใช้เวลาได้อย่างเหมาะสมในการเรียนและการทำงาน รู้จักแบ่งเวลาว่าควรทำอะไรก่อนหลัง ไม่ผลัดผ่อนหลีกเลี่ยง รอเวลาหรือทำในเวลากระชั้นชิด ไม่เสียเวลากับเรื่องที่ไม่เป็นสาระจนเกินควร ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายทันต่อเวลา และ
2. วิธีการเรียน ได้แก่ การรู้จักใช้วิธีการเรียนอย่างถูกต้อง มีการวางแผนเตรียมงานก่อนลงมือทำ รู้จักแหล่งข้อมูลที่ต้องการทราบ ทำงานด้วยความมีระเบียบรอบคอบทำงานให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

เรนนี และลาร์เซน (Wrenn and Larsen. 1969: 11) กล่าวว่า นิสัยในการเรียน หมายถึงพฤติกรรมที่นักเรียน นักศึกษา ประพฤติปฏิบัติด้วยสมาธิในการเรียน วิธีการอ่าน และการจด คำบรรยาย การวางแผนการเรียนหรือการแบ่งเวลาเรียน การทบทวนบทเรียน และทัศนคติที่มีต่อการเรียน

จาโคโบวิทส์ (Jakobovits. 1971 : 105) กล่าวว่า นิสัยในการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของยุทธวิธีการเรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบในตัวผู้เรียน

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538 : 1) กล่าวว่านิสัยในการเรียน หมายถึงพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้ บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วยความตั้งใจ และเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนการเรียน และการจัดระบบการเรียนความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ชยัน อดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเอง มีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่านิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่มุ่งมั่นในด้านการเรียน มีความพึงพอใจ เอาใจใส่ชยัน อดทน รับผิดชอบในการแสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน รู้วิธีการเรียน และพัฒนาการเรียนของตนอยู่เสมอ

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านส่วนตัว

2.1.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

ไพพแอม และมัวร์ (Popam and Moore. 1960 : 552 – 554) ได้ศึกษานิสัยพบว่านิสัยในการเรียน ทัศนคติในการเรียน และการปรับตัวด้านการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษานิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 287 คน ให้กลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสำรวจ

นิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียน

มอริส (Morris. 1961 : 23) ซึ่งศึกษาพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีคะแนนนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

แมคคอลล (ซูซีพ อ่อนโคกสูง. ม. ป. ป. : 16 ; อ้างอิงมาจาก Mccall. 1972) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์และทัศนคติต่อวิชาชีววิทยาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย Middle Tennessee State พบว่านักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีววิทยาจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชานี้ดีกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชานี้

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ (2525 : 95 – 98) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเรียนรู้และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียน โดยศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ทัศนคติ แรงจูงใจ และนิสัยการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 97 คนพบว่า ทัศนคติ แรงจูงใจ นิสัยในการเรียนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละคน

นภาพร เมฆรักชาวนิช (2515 : 65 – 67) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาล ปีการศึกษา 2541 เขตพระนคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นิสัยขยันหมั่นเพียร การใช้เวลา และทัศนคติที่มีต่อการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยขยันหมั่นเพียรและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ธาริณี เจียรวัฒนา (2531 : 65) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่มีส่วนส่งเสริม ผลสำเร็จในการเรียนวิทยาศาสตร์ รัชของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนคณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์ พบว่า พฤติกรรมการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีพฤติกรรมการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและเมื่อนักเรียนได้ปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมการเรียนให้ดีขึ้นแล้ว จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์อันดีกับนิสัยทางการเรียน หากนิสัยการเรียนดี ก็ส่งผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว

2.2.1.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

บรรยากาศในครอบครัว มีบทบาทต่อความพร้อมในการเรียน ของนักเรียนบรรยากาศของครอบครัวที่มีความเข้าใจดีต่อกัน นักเรียนจะมีความพร้อมในการเรียน ดังที่ Song และ Hattie (Song and Hattie. 1984 :126 – 281) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะทางจิตใจในครอบครัวว่าเป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็กมากกว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจของบิดามารดาซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของครอนบาค (Cronbach.1970: 112-115) มีแนวคิดว่ามีคุณลักษณะทางจิตวิทยาในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยบรรยากาศทางปัญญาและอารมณ์ ซึ่งบรรยากาศทางอารมณ์นั้น เป็นคุณลักษณะหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว ที่บิดามารดาสร้างขึ้น เด็กที่ประสบความสำเร็จในชีวิตมักมาจากครอบครัวที่บิดามารดามีทัศนคติที่ดีต่อลูกและมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ถ้าเด็กมีบิดามารดาที่เข้าใจตน ให้ความรัก ความอบอุ่นและช่วยเหลือในเวลาที่ต้องการ เด็กย่อมมีสุขภาพจิตดี และทำให้เด็กเรียนได้อย่างเต็มที่ และประสบความสำเร็จในการเรียน

เฮอร์ลอค (Hurlock . 1964 : 661) มีแนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว ดังนี้คือ บิดามารดาที่ยอมรับเด็กคือการให้ความรัก ความสนใจ สร้างความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในบ้าน และเห็นความสำคัญของเด็ก ผลที่ตามมาคือทำให้เด็กเป็นคนที่ให้ความร่วมมือ เป็นมิตร มีอารมณ์มั่นคง ร่าเริง มีความรับผิดชอบ ชยันหมั่นเพียร ระมัดระวังรักษาทรัพย์สินสมบัติของส่วนรวมเท่า ๆ กับของตนเอง มีความตรงไปตรงมา ไว้ใจได้ สามารถเผชิญกับชีวิตด้วยความมั่นใจ และมองตนเองได้กับความ เป็นจริง

เกจ และเบอร์ลินเนอร์ (Gage and Berliner. 1979 : 69 – 70) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อมในครอบครัวที่มีต่อความสามารถของนักเรียนดังนี้ คือเด็กสามารถเรียนรู้ได้โดยตรงตามสภาพการณ์ในครอบครัว และจากการเลียนแบบผู้ใหญ่ในครอบครัว เด็กจะมีบุคลิกลักษณะและการใช้ความสามารถของตนโดยได้รับอิทธิพลมาจากการพิจารณาและทัศนคติของพ่อแม่

สรุปได้ว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดผู้ปกครองให้ความรักความเข้าใจ เป็นแบบอย่างที่ดี ให้ความช่วยเหลือในเวลาที่ต้องการ จะทำให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการเรียนได้ดี มองตนเองได้ตรงความสามารถที่แท้จริงของตน

2.2.1.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองเป็นผู้เลือกและตัดสินใจเกี่ยวกับสถานที่เรียนและแนวทางการเรียนให้เด็กตั้งแต่วัยเยาว์ และปลูกฝังค่านิยมให้เด็ก ตั้งความหวังกับเด็ก ดังที่รอเจอร์ส (Rogers. 1995 : 184 – 256) กล่าวว่า ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการถ่ายทอดความเชื่อ ค่านิยมเกี่ยวกับ

การศึกษาเล่าเรียนไปยังบุตร โดยเฉพาะความคาดหวังของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน ผู้ปกครองที่มีความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนสูง มักจะมีความเชื่อและค่านิยมให้ความสำคัญกับการศึกษา

ดูเซค (Dusek. 1980 : 87 – 110) กล่าวว่าผู้ปกครองที่คาดหวังในตัวนักเรียนเหมาะสมกับระดับความสามารถจะกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความพยายามในการเรียนมากขึ้น และเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จในการเรียน

อานนท์ อากาศิรมย์ (2529 : 5) กล่าวว่าลักษณะของครอบครัวในสังคมไทยนั้น สมาชิกในครอบครัวจะมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง พ่อแม่จะมีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดู ถ่ายทอดค่านิยม และอิทธิพลในการวางแผนการศึกษาและการประกอบอาชีพให้บุตร เนื่องจากพ่อแม่ต้องการให้บุตรได้มีโอกาสทางการศึกษาสูงสุด เรียนเก่งที่สุด ประกอบอาชีพการงานที่เป็นหลักฐานมั่นคง เป็นที่พึงของครอบครัว

สรุปได้ว่าความคาดหวังของผู้ปกครองมีผลต่อการเรียนของนักเรียน ในการที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนมีความเพียรพยายามในการเรียน และมีอิทธิพลต่อการวางแผนการเรียนของนักเรียน

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แคนเดล และเลสเซอร์ (Kandel and Lesser. 1962 : 221 – 222) ศึกษาเรื่องการศึกษาของวัยรุ่น ในสหรัฐอเมริกา พบว่าการตัดสินใจของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการศึกษาของบุตรมากกว่าสภาพทางเศรษฐกิจและกลุ่มเพื่อน

ราห์แมน (Rahman. 1965 : 405) ศึกษาสาเหตุของการสูญเปล่าทางการศึกษาจากนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเมืองดัดคา (Decca) ระหว่างเกรด 7 – 11 ในขณะที่ยังไม่สำเร็จ พบว่าสาเหตุของการสูญเปล่าทางการศึกษา มีหลายประการ เช่น ปัญหากการเงินในการซื้ออุปกรณ์การเรียน เศรษฐกิจในครอบครัว การตกต่ำชั้น สุขภาพร่างกายไม่ดี และการคมนาคมระหว่างบ้านกับโรงเรียนไม่สะดวก

แกริสัน คิงสตัน และแมคโดแนลด์ (Garrison Kingston and Mcdonald.1966 : 415) ได้ศึกษาฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นองค์ประกอบที่ทำให้เด็กเรียนได้ดีหรือไม่ดี โดยพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมด้วย ย่อมจะขาดประสบการณ์ต่างๆที่จะช่วยในการเรียนรู้ ผลงานวิจัยของแกริสันและคณะ แสดงว่าฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อรพินธ์ ชูชม (2522 : 92) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษาพบว่า สิ่งแวดล้อมทางบ้าน มีบทบาทต่อความพร้อมในการเรียนของเด็ก เด็กจะพร้อมในการเรียน ถ้าบ้านมีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้น่าเรียน คือมีความเข้าใจต่อกัน มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ไม่สร้างความหวาดหวั่นวิตกกังวลให้เกิดกับอารมณ์ของเด็ก

จรรยา เสบุตร และคนอื่น ๆ (2527: 18 – 21) ได้ศึกษาผลขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเมื่อปี พ. ศ. 2527 พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2531 : 83) ได้วิจัยองค์ประกอบบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาทั่วประเทศ พบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียน การศึกษาของบิดามารดาและอาชีพของบิดามารดา เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

จริณาภ สุทธานุกุล (2533 : 29) สรุปร่วมกับองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวกับสติปัญญาถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และบิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีความต้องการให้บุตรได้รับการศึกษาในระดับสูง และพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ที่มีการศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สำหรับ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง บิดามารดาจะให้ความรัก ความใกล้ชิด ดูแลเอาใจใส่ต่อสุขภาพแนะนำการเรียนแก่บุตรมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำซึ่งแสดงให้เห็นว่าฐานะทางเศรษฐกิจสังคม การศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กวินทร์ ธรรมนุต์ (2522 : 20) ศึกษาพบว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีบรรยากาศที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลย ชอบจู้จี้ไม่เอาใจใส่ เวลามีปัญหาเฉพาะหน้าเกิดขึ้น เด็กจะตัดสินใจไม่ถูก ไม่รู้ว่าอะไรควรทำ ไม่ควรทำอย่างไร ชอบงานชนิดไม่ต้องออกแรง ชอบวิธีรวบรัด หรือความสะดวกสบายต่าง ๆ

สรุปได้ว่าการตัดสินใจของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการศึกษาของบุตรมาก สัมพันธภาพภายในครอบครัว ส่งผลต่อการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กระตุ้นให้นักเรียนมีความเพียรพยายามและตั้งใจ เอาใจใส่ในการเรียน รู้จักแก้ปัญหาได้

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม

2.3.1.1 บรรยากาศการเรียนการสอน

รอเจอร์ส (Rogers. 1969 : 157 – 164) มีความเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนว่า ควรคำนึงถึงลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างครูกับนักเรียน ความคิดกับความรู้สึกท่าทีที่มีต่อกัน ตลอดจนทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ ควรได้รับความสนใจและให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการเน้นทางวิชาการและสติปัญญา เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่มีบรรยากาศไม่ตึงเครียด เป็นการเสริมความอบอุ่นมั่นใจ และเชื่อต่อกัน ระหว่างครูและนักเรียน จึงย่อมจะเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและ สุขภาพจิตของนักเรียนได้มาก ดังนั้นบรรยากาศในชั้นเรียนที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์อันดีแก่ปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกัน ระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยตนเอง มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1970 : 135 – 152) ได้ระบุถึงลักษณะบรรยากาศที่มีอิทธิพลและส่งเสริมต่อความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ความเป็นกันเอง ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมความคุ้นเคย ของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน

2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้

3. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนที่มีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้

และให้ประโยชน์

4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนเป็นไปอย่าง มีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้า สอด

คล้องเหมาะสม

5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียน รู้ เช่นหนังสือ เครื่องมือวัสดุที่พร้อม จะใช้ได้ตลอดเวลา

6. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน และความพยายามที่จะลดความขัดแย้งระหว่างกัน

7. ผู้สอนและผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์และความคาดหวังในการเรียนอย่างชัดเจน

8. สร้างความเป็นธรรม ไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็น

ธรรมขึ้น

9. ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถอยู่เสมอ
10. สร้างความตื่นตัว และขจัดความเฉื่อยชาอันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่าย

ต่อการเรียนการสอน

11. การตัดสินใจทำกิจกรรมต่าง ๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่
12. ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรคแบ่งพวก ในหมู่ผู้เรียน
13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
14. เสรีภาพขอบเขต ไม่ปล่อยปละละเลยจนขาดระเบียบและขาดความรับผิดชอบ

ชอบ

ลอว์เรนซ์ (Lawrens. 1976 : 418) กล่าวว่าบรรยากาศในการเรียนการสอน นั้นเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยา ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ถ้าผู้เรียนมีสภาพจิตใจอารมณ์แจ่มใส รู้สึกตื่นตัวกระตือรือร้น ก็จะมีความสนใจในการเรียน และ ย่อมช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

วิธฮอลล์ (Withhall. 1979 : 347) กล่าวว่า การเรียนรู้ของนักเรียนจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบรรยากาศในการเรียนรู้นั้นมีความหมายต่อตัวผู้เรียน กล่าวคือนักเรียนเห็นว่าประสบการณ์นั้น ตรงกับความต้องการ และเหมาะสมกับบุคลิกลักษณะของเขา และไม่ใช่บรรยากาศที่ขู่เข็ญ กล่าวคือนักเรียนไม่รู้สึกว่าสถานการณ์นั้น ๆ มีความน่ากลัว หากแต่รู้สึกว่าได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีแต่ความจริงใจต่อกัน

สิริวรรณ ศรีพหล (2526 : 172 – 174) ได้สรุปแนวทางการจัดบรรยากาศในห้องเรียนสำหรับครูที่จะนำไปปฏิบัติ สรุปได้ดังนี้ คือ

1. บรรยากาศของการเรียนการสอนในชั้นเรียน ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมอย่างเต็มที่ ฝึกฝนการใช้สติปัญญา คือ มีกระบวนการในการคิดอย่างมีเหตุผล การมีทัศนคติที่ดีต่อผู้อื่น การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น การมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น

2. การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี ต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติ ในการควบคุมตนเอง และรับผิดชอบตนเอง โดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนด้วยตนเอง ให้มากที่สุด ให้โอกาสนักเรียนในการค้นคว้าหาวิธีการเรียนด้วยตนเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำและแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

3. การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี จะต้องส่งเสริมนักเรียน ให้มีความคิด และแนวการปฏิบัติแบบประชาธิปไตย ทั้งนี้อาจเริ่มมาจากครูเป็นแบบอย่างที่ดี มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ยอมรับมติของกลุ่ม

สรุปได้ว่าบรรยากาศการเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ผู้สอน ผู้เรียน สิ่งแวดล้อม และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน รวมทั้งปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และเสริมสร้างพัฒนาการเรียนของนักเรียน

2.3.1.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ไรอัน (Ryans . 1960 : 278 – 284) กล่าวว่าลักษณะที่ดีของครูอย่างหนึ่งคือ การมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน เช่น มีความเข้าใจนักเรียน แสดงความเป็นเพื่อน ช่วยเหลือปัญหาส่วนตัวเช่นเดียวกับปัญหาการเรียน ยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำงานดี ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของนักเรียนส่งเสริมและให้กำลังใจนักเรียน เป็นต้น

รอตแมน (Rothman. 1968 : 34 – 36) กล่าวว่าสิ่งที่ควรคำนึงถึงให้มากที่สุดในระบบการเรียนการสอน นั่นคือสัมพันธภาพที่ดีของครูผู้สอนกับนักเรียน ครูจะต้องยอมรับและเข้าใจ ความเป็นกันเอง ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนาตนเอง

นพพงษ์ บุญจิตตราดุลย์ (2527 : 48 – 67) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้นการพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น อย่าทำให้เกิดการเสียหน้า และควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

ประดิพันธ์ อุปรมัย (2527 : 33) ได้กล่าวถึง ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน อาจเกิดขึ้นได้ทั้งระหว่างครูกับนักเรียน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยตนเอง ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี หมายถึงทั้งครูและนักเรียนต่างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสซักถาม ตอบคำถาม เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก บรรยากาศในชั้นเรียน ก็จะมีแต่ความน่าสนใจ น่าสนุกอยากรู้อยากเห็น และกระตือรือร้น นอกจากนั้น ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยตนเองก็มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วยเช่นกัน

สรุปได้ว่าสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนมีความสำคัญ นอกจากด้านการเรียนการสอนแล้ว ครูต้องมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน โดยการให้ความรัก ส่งเสริมให้กำลังใจ ให้คำแนะนำปรึกษา ให้ความเมตตากรุณา เพื่อให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน อันส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

2.3.1.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กรอนสันด์ Gronlund. 1959 : 232) กล่าวว่า เมื่อเด็กเข้าโรงเรียน จนเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ประสบการณ์ในการเข้าสังคมย่อมกว้างขวางออกไปตามลำดับ หากทุกสิ่งทุกอย่างได้พัฒนาไปตามปกติ กล่าวคือเมื่อถึงวัยเข้าเรียนเด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในวัยเดียวกันได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อน เด็กจะได้รับรู้บทบาทของตนเองว่า ควรปฏิบัติอย่างไรเมื่อต้องอยู่กับเพื่อน การที่เด็กอยู่ร่วม

กับเพื่อนได้ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น มีความมั่นใจเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและผู้อื่น เมื่อเขาสามารถอยู่ร่วมกับเพื่อนได้อย่างมีความสุข ย่อมปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์กับคนอื่นเพิ่มขึ้นและมีทัศนคติที่ดีกับคนทั่วไป ประสบการณ์ในการเข้าสังคมจะเพิ่มขึ้นทุกวัน เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ก็จะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นด้วย

นพพงษ์ บุญจิตรดุจย์ (2527 : 48 – 67) ได้กล่าวถึงปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เช่น การอภิปรายการโต้วาที การรายงาน จะช่วยให้เกิดปฏิริยาตอบสนองระหว่างกันฝึกการทำงานร่วมกัน เป็นการสร้างบรรยากาศของสังคมที่เป็นกันเองระหว่างผู้เรียน

สรุปได้ว่าการปฏิบัติตนกับเพื่อนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะถ้านักเรียนสามารถปฏิบัติตนกับเพื่อนได้ถูกต้องเหมาะสมจะทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดี ดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข แต่ถ้าหากไม่สามารถปฏิบัติตนเข้ากับเพื่อนได้ก็จะทำให้เกิดปัญหากับตนเอง เช่น มีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง เข้ากับกลุ่มเพื่อนไม่ได้ ไม่มีความสุข ไม่อยากเรียนหนังสือ

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม

2.3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ทิดแมน (Tiedman. 1942 : 657 – 664) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมัธยมศึกษาจะไม่ชอบครูเผด็จการที่มีนิสัยข่มขู่ ปราศจากความเห็นอกเห็นใจ และการสอนแบบใช้อำนาจทั้งหลายนั้นเด็กยิ่งโตขึ้นเท่าใดก็จะรู้สึกเป็นปฏิปักษ์ยิ่งขึ้น

บุธ (Buth. 1942 : 645 – 656) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ครูที่พยายามทำความรู้จักกับเด็ก ให้ความเห็นอกเห็นใจเด็ก รู้จักส่งเสริมการเรียนตามความต้องการ และความสนใจของเด็ก เด็กจะเรียนได้ดี มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน และมีการปรับตัวได้สูง ซึ่งกับครูที่มุ่งสอน โดยวิธีกดดันให้เด็กยอมรับความต้องการของตน ผลที่สุดเด็กจะไม่พอใจในตัวครู และเรียนไม่ได้ดีเท่าที่ควร

ธอร์นเบอร์ก (Thornburg. 1975 : 181 – 185) ศึกษาทัศนคติต่อโรงเรียนกับกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน พบว่านักเรียนร้อยละ 50 ของกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน และอีกร้อยละ 24 แสดงทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียนอย่างรุนแรง ซึ่งแสดงออกหลายลักษณะ เช่น เห็นว่าหลักสูตรการเรียนการสอนไม่มีประโยชน์ เบื่อการเรียน ครูผู้สอนเน้นเรื่องคะแนนเกินไป ครูลำเอียงและกฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป

2.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อุรัญญา รุกขมธุร์ (2526 : 100 – 105) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนเอกชนในเครือคาทอลิก และสภาคริสตจักรแห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียน

มัธยมศึกษาตอนต้นทั้งสองกลุ่ม มีความต้องการที่เหมือนกัน คือ มีความต้องการในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมด้านการบริหารนักเรียนสูงเป็นอันดับหนึ่ง และด้านการเรียนการสอนเป็นอันดับรองลงมา

วาสนา พิทักษ์สาลี (2527 : 77 – 79) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรด้านลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มวิชาของนักเรียน จากโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่า 0.90 และ .93 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สรุปได้ว่า สิ่งแวดล้อมมีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้งภายในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ครูผู้สอน เพื่อน อาคารสถานที่ รวมทั้งบรรยากาศที่เป็นมิตรมีส่วนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีผู้ใช้กันอย่างกว้างขวาง เป็นภาษาที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อระหว่างชนชาติต่าง ๆ ชนชาติทั้งหลายต่างมีภาษาเป็นของตนเอง ที่แตกต่างกันไปแต่ละชาติ อย่างไรก็ตามชาติต่าง ๆ สามารถจะติดต่อกันให้เข้าใจได้ โดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่ควรจะได้เรียนรู้เป็นภาษาแรก เพราะทำให้เราสามารถติดต่อกับชนชาติต่าง ๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อส่วนตัว การเจรจาทางการทูต การค้าขายและการท่องเที่ยว

นอกจากด้านรูปธรรมแล้ว ภาษาอังกฤษยังให้ประโยชน์ในด้านนามธรรมแก่เราอีกมากมาย นั่นคือ ช่วยให้เรามีความรู้กว้างขวาง มีความสะดวกสบายและใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขยิ่งขึ้น จากการที่สามารถฟังข่าวภาษาอังกฤษเข้าใจ อ่านหนังสือและนวนิยาย ทั้งตำราที่มีชื่อเสียงของชาติต่าง ๆ ซึ่งมีผู้นำมาแปลเป็นภาษาอังกฤษ ฟังเพลงต่าง ๆ ที่ไพเราะได้ซาบซึ้งยิ่งขึ้น ดูข่าวโทรทัศน์ ชมภาพยนตร์วีดีโอเทป เข้าใจโดยไม่ต้องมีคนมาคอยแปลให้ หรือต้องคอยอ่านคำแปลภาษาไทยที่ถูกบ้างผิดบ้าง ผู้รู้ภาษาอังกฤษ จึงเป็นผู้มีความรู้กว้างขวาง เพราะสามารถค้นหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นจากการฟัง และการอ่าน ทำให้ไม่เป็นคนคับแคบ อันจะทำให้เป็นคนใจแคบ ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อชนชาติอื่น ๆ ที่เป็นเพื่อนร่วมโลก เพราะสามารถพูดจากันได้เข้าใจ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จะช่วยให้คนเรามีชีวิตที่มีความสุข มีสุนทรียภาพในสิ่งต่าง ๆ รอบตัวมากขึ้น

3.1 แนวการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

เป็นการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย (Communication Approach) เน้นให้ผู้

ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้ถูกต้องเหมาะสมเป็นหลัก ดังนั้นจึงไม่เน้นมากทางไวยากรณ์เช่นการเรียนการสอนเมื่อสมัย 10 ปีก่อน นอกจากนี้ยังเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน ครูจะลดบทบาทจากการพูดเพียงคนเดียวตลอดชั่วโมงลงมาเป็นพูดเท่าที่จำเป็น และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกพูดมากที่สุด เช่นครูจะพูดประมาณร้อยละ 20 และให้นักเรียนพูดประมาณร้อยละ 80 เป็นต้นในการฝึกก็จะใช้กิจกรรมต่าง ๆ หลากหลายชนิดเข้ามาช่วยดำเนินการสอน จะเน้นกิจกรรมกลุ่มมาก และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกกันเองมากขึ้น แทนที่นักเรียนจะมาฝึกกับครูเพียงคนเดียว กิจกรรมกลุ่มเช่นนี้จะทำให้ห้องเรียนที่มีนักเรียนมาก ๆ แต่มีครูคนเดียวสามารถฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้ทั่วถึงได้มากกว่าแบบเดิมที่มีครูเป็นศูนย์กลางของห้องมีหน้าที่สั่ง และบัญชาการในทุก ๆ เรื่องอยู่ตลอดเวลา กิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้เด็กที่ไม่เก่งหรือขี้อายกล้าพูดกล้าแสดงออกมากขึ้น เพราะเขาได้ฝึกพูดกับเพื่อน แม้จะพูดผิดบ้างก็ไม่เกิดความกลัวจะถูกดูถูกว่าเหมือนเช่นพูดกับครู สำหรับการฝึกเด็กให้กล้าแสดงออกควรควรให้กำลังใจ เช่นกล่าวชมเชย ไม่พูดดูหรือขัดจังหวะ เพราะจะทำให้เด็กขาดความมั่นใจไม่กล้าจะพูดอีก ถ้าหากครูให้เพื่อนนักเรียนด้วยกันที่พูดเก่งช่วยฝึกให้คนที่ไม่เก่งนักเรียนจะพอใจหรือสบายใจกล้าที่จะพูดมากขึ้นกว่าฝึกกับครู

3.2 กระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

กระบวนการวัดและประเมินผล เน้นการวัดทั้งความสามารถในการสื่อสารและความรู้ทางภาษา ทั้งด้านการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และการใช้ภาษาเพื่อสื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยวัดจากการเข้าร่วมกิจกรรม วัดความสามารถในการใช้ภาษา ด้านความเข้าใจ การฟัง พูด อ่าน เขียน และการสะกดคำ รวมทั้งวัดความรู้ทางภาษา และความสามารถในการใช้ภาษา ทั้งภาคปฏิบัติ ภาคความรู้ และเจตคติ โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย ผลของการวัดและการประเมินจะนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาริบัติย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าร้อยละ 49 ลงมา ตามเกณฑ์กำหนด ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 63 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 55 คนและชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 48 คน รวมทั้งหมด 166 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาริบัติย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าร้อยละ 49 ลงมา ตามเกณฑ์กำหนด ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 63 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 55 คนและชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 48 คน รวมทั้งหมด 166 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่เรียน และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่าง ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ   ( ) ชาย   ( ) หญิง
2. ระดับชั้น   ( ) ป. 4   ( ) ป.5   ( ) ป.6
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

2.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติทางการเรียน (Survey of Study Habits and Attitude) ซึ่งพัฒนาจากแบบของบราวน์ และโฮลท์ซแมน (Brown and Holtzman 1965) ของโครงการวิจัยการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยการแนะแนวกองบริการ นักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และของแบบสอบถาม ชาติชาย หมั่นสมัค (2512)

2.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 จำนวน 10 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ต้องการเพียงช่องเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ในขณะที่ทำกิจกรรมประจำวันข้าพเจ้าจะฝึกพูด บทสนทนาที่เรียนมา					
00	ข้าพเจ้าขาดเรียนบ่อย ๆ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายนิสัยทางการเรียน (วิเชียร เกตุสิงห์.2538 : 9)

3.50 – 5.00	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนของนักเรียนดี
2.50 – 3.49	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนของนักเรียนดีพอใช้
1.00 – 2.49	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนของนักเรียนไม่ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

3.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของสุกัญญา แยมยิ้ม (2541) และชาติชาย หมั่นสมัคร (2542)

3.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 จำนวน 18 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ที่นักเรียนและผู้ปกครองปฏิบัติต่อกัน ขอให้ผู้อ่านข้อความดังกล่าว แล้วพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	1. พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน					
00	ผู้ปกครองอนุญาตให้ข้าพเจ้าไปเรียนพิเศษ					
0	2. พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อผู้ปกครอง					
00	ข้าพเจ้าไม่ปรึกษาผู้ปกครองเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว					
00	ข้าพเจ้าปรึกษาผู้ปกครองเมื่อมีปัญหาการเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538

: 9)

3.50 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี
2.50 – 3.49	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดีพอใช้
1.00 – 2.49	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไม่ดี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของ พยอม ธีรุต (2540) โดยใช้นิยามศัพท์เฉพาะเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 จำนวน 8 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale)ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่คุณคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน ขอให้ท่านอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนได้คะแนนดี ๆ					
00	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าทำงานราชการ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายความคาดหวังของผู้ปกครอง (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

3.50 – 5.00	หมายถึง	ความคาดหวังของผู้ปกครองมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	ความคาดหวังของผู้ปกครองปานกลาง
1.00 – 2.49	หมายถึง	ความคาดหวังของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน

5.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของ นลินี ธรรมอำนาญสุข (2541) และ ชาติชาย หมั่นสมัคร (2542)

5.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 จำนวน 13 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างบางครั้ง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าว แล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างบางครั้ง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	1. วิธีการสอนของครู ครูใช้สื่อการสอนได้ตรงกับเนื้อหาวิชาที่เรียน					
0	2. สถานที่เรียน อากาศในห้องเรียนถ่ายเทได้ดี					
0	3. สื่อและอุปกรณ์การสอน สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีความทันสมัย					

เกณฑ์การให้คะแนน

- ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายบรรยากาศการเรียนการสอน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

3.50 – 5.00	หมายถึง	บรรยากาศการเรียนการสอนดี
2.50 – 3.49	หมายถึง	บรรยากาศการเรียนการสอนดีพอใช้
1.00 – 2.49	หมายถึง	บรรยากาศการเรียนการสอนไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

6.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของ สุกัญญา แยมยิ้ม (2541) และของ ชาตชาย หมั่นสมัค (2542)

6.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 จำนวน 11 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ขอให้ให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนัก

เรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมาย
เดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	1. พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ครูให้คำแนะนำในการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ					
00	ครูให้ความสนใจนักเรียนทุกคนในห้องเรียน					
0	2. พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู					
00	ข้าพเจ้าส่งงานตามเวลาที่ครูกำหนดเสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

3.50 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี
2.50 – 3.49	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้
1.00 – 2.49	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

7.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

7.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของสุกัญญา แยมยิ้ม (2541) กฤตรินทร์ นิ่มทองคำ (2542) และชาติชาย หมั่นสมัค (2542)

7.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 จำนวน 6 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าว แล้วพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	เพื่อนให้ข้าพเจ้ายืมสมุดบันทึกคำศัพท์					
00	ข้าพเจ้าสามารถให้คำปรึกษาปัญหาการเรียนกับเพื่อนได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 : 9)

3.50 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี
2.50 – 3.49	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้
1.00 – 2.49	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

8.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

8.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของ สุปรียา อันทิวโรทัย (2529 : 163 – 168) 2541) ศิริรัตน์ ภูสกุลเจริญศักดิ์ (2531 : 137 – 143) และจริยา วิไลวรรณ (2532 : 111 - 120)

8.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2 จำนวน 40 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่

ก. ด้านความรู้

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าว แล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริง ตามความคิดเห็นของนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนบ้างบางครั้ง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนน้อยมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความที่ไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนเลย

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
0	การเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อนักเรียนมากในการประกอบอาชีพ					
00	ภาษาอังกฤษจะมีส่วนช่วยในการเรียนชั้นสูงต่อไป					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง แบบสอบถามความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนพิจารณา

ข้อความดังกล่าว แล้วทำเครื่องหมาย ✓/ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียวนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนบ้างบางครั้ง
น้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าไม่ชอบท่องศัพท์ภาษาอังกฤษ					
00	ข้าพเจ้าพอใจเมื่อมีคนชมว่าพูดภาษาอังกฤษได้ดี					

ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนพิจารณา

ข้อความดังกล่าวแล้วทำเครื่องหมาย ✓/ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับกรกระทำของนักเรียนทุกครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับกรกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความที่บางครั้งตรงกับกรกระทำของนักเรียนบางครั้งไม่ตรงกับกรกระทำของนักเรียน
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อย
ไม่เคยเลย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยมากจนแทบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
0	ข้าพเจ้าทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง					
00	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นาน ๆ ครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	ไม่เคยเลย	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นาน ๆ ครั้ง	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	ไม่เคยเลย	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

3.50 – 5.00	หมายถึง	ทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2.50 – 3.49	หมายถึง	ทัศนคติปานกลางต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
1.00 – 2.49	หมายถึง	ทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถามโดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์ ดร. พาสณา จุฬรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2. การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน โรงเรียนวัดสร้อยทอง เขตบางซื่อ ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้ววิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อ โดยใช้ t -test และเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.017 – 4.876

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จำนวน 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.055 – 8.403

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง จำนวน 8 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.017 – 6.268

ตอนที่ 5 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.256 – 7.569

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.054 – 5.172

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 6 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.367 – 3.942

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.055 – 7.521

3. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้เฉพาะข้อคำถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7169

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8552

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6171

ตอนที่ 5 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7693

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7797

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7357

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8895

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปยังอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนวัดประดู่ธรรมารัตน์ เพื่อขออนุญาตและอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่เป็นกลุ่มประชากรที่โรงเรียนวัดประดู่ธรรมารัตน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ในระหว่างวันที่ 13 – 14 สิงหาคม 2546 จำนวน 166 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าแบบสอบถามทุกฉบับตอบได้อย่างสมบูรณ์ จึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไป คิดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
  - 1.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t - test
  - 1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
2. สถิติที่ใช้ในการวิจัย
  - 2.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่
    - 2.1.1 ค่าร้อยละ
    - 2.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
    - 2.1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
  - 2.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

2.2.1 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สหสัมพันธ์แบบพีเยอร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

2.2.2 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อจะให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมาย ดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนประชากร
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F – Distribution
df	แทน	Degree of freedom
SS	แทน	Sum of squares
MS	แทน	Mean Squares
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_0	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
$\hat{Y}$	แทน	สมการพยากรณ์ที่สนใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์ที่สนใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้คะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง
X_3	แทน	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

X_4	แทน	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
X_5	แทน	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
X_6	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_7	แทน	นิสัยทางการเรียน
X_8	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X_9	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครอง
X_{10}	แทน	บรรยากาศการเรียนการสอน
X_{11}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X_{12}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไป คิดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามเพศและระดับชั้นที่เรียน

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ได้แก่ ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ
(Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 แสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จำแนกตาม
เพศ และระดับชั้นที่เรียน

ตาราง 1 แสดงจำนวน และร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จำแนกตาม เพศและ
ระดับชั้นที่เรียน

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	เพศชาย	96	57.8
	เพศหญิง	70	42.2
	รวม	166	100.0
ระดับชั้น	ประถมศึกษาปีที่ 4	63	38.0
	ประถมศึกษาปีที่ 5	55	33.1
	ประถมศึกษาปีที่ 6	48	28.9
	รวม	166	100.0

จากตาราง 1 ปัจจัยด้านส่วนตัว จำแนกตามเพศ และระดับชั้นที่เรียน พบว่าเพศชาย มี
จำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 57.8 และพบว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวนมากที่สุด คือ
ร้อยละ 38 รองลงมาคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 33.1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 28.9

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
ความคาดหวังของผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และ
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตัวแปร	$\bar{X}$	S	การแปลผล
1. ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.5349	.4939	ทางบวก
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.6600	.5204	ปานกลาง
3. นิสัยทางการเรียน	3.2988	.4194	พอใช้
4. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	3.7033	.5873	ดี
5. ความคาดหวังของผู้ปกครอง	3.2234	.4882	ปานกลาง
6. บรรยากาศการเรียนการสอน	3.8592	.4876	ดี
7. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	3.7610	.5736	ดี
8. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.3732	.3941	พอใช้

จากตาราง 2 พบว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในทางบวก สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครองปานกลาง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับดีพอใช้ นิสัยทางการเรียนอยู่ในระดับดีพอใช้ ส่วนสัมพันธภาพระหว่างนักผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูอยู่ในระดับดี

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนิสัยทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครอบครัว และความคาดหวังของผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ตาราง 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาภาษาอังกฤษ ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน
สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครอบครัว ความคาดหวังของผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธ์ภาพระหว่าง
นักเรียนกับเพื่อน

ปัจจัย	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	Y
X ₁	1.000	-1.00**	-.111	.135	-.020	-.094	-.178*	-.252**	-.168*	-.210**	-.211**	-.054	-.120
X ₂		1.000	.111	-.135	.020	.094	.178*	.252**	.168*	.210**	.211**	.054	.120
X ₃			1.000	-.551**	-.499**	.090	-.043	.127	.087	.008	.030	.071	.215**
X ₄				1.000	-.449**	-.051	-.053	-.097	-.031	-.125	-.128	-.131	-.145
X ₅					1.000	-.043	.102	-.035	-.060	.121	.101	.060	-.079
X ₆						1.000	.213**	.187*	.130	.109	.155*	.031	.164*
X ₇							1.000	.560**	.271**	.452**	.573*	.438**	.545*
X ₈								1.000	.602**	.523**	.568**	.446**	.591**
X ₉									1.000	.414**	.407**	.235**	.422**
X ₁₀										1.000	.715**	.405**	.468**
X ₁₁											1.000	.495**	.565**
X ₁₂												1.000	.555**
Y													1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า มีปัจจัย 8 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ได้แก่ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_6) นิสัยทางการเรียน (X_7) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_8) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_9) บรรยากาศการเรียนการสอน (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{11}) และด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{12})

และพบว่ามีปัจจัย 4 ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 (X_4) และ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 (X_5)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 4-5

ตาราง 4 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อใช้ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายเป็นเกณฑ์ โดยใช้การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	5	27713.864	5542.773	36.544**
Residual	160	24267.871	151.674	
Total	165	51981.735		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า มีปัจจัย 5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดในตาราง

ตาราง 5 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโดยใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₈	.382	.115	.238	.591	.349	88.006**
X ₈ X ₁₂	1.044	.261	.259	.675	.455	68.097**
X ₈ X ₁₂ X ₁₁	.486	.196	.182	.699	.489	51.584**
X ₈ X ₁₂ X ₁₁ X ₃	6.175	2.009	.169	.714	.510	41.906**
X ₈ X ₁₂ X ₁₁ X ₃ X ₇	.587	.209	.202	.730	.533	36.544**

R = .730
R² = .533
SE = .3156
a = 46.945

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด มีปัจจัย 5 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X₈) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₁₂) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X₁₁) นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 (X₃) และนิสัยทางการเรียน (X₇)

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 46.945 + .382X_8 + 1.044X_{12} + .486X_{11} + 6.175X_3 + .587X_7$$

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .238X_8 + .259X_{12} + .182X_{11} + .169X_3 + .202X_7$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

- start*
1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมารัตน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร
  2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมารัตน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร
  3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมารัตน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมารัตน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมารัตน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

วิจัย
วิชา

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมารัตน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 49 ลงมา ตามเกณฑ์กำหนด ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 63 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 55 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 48 คน รวมทั้งหมด 166 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาธิปไตย เขต บางชื่อ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2545 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 49 ลงมา ตามเกณฑ์กำหนด ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 63 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 55 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 48 คน รวมทั้งหมด 166 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่เรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.017 – 4.876 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7169

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.055 – 8.403 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8552

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.017 – 6.268 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6171

ตอนที่ 5 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.256 – 7.569 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7693

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.054 – 5.172 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7797

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 6 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.367 – 3.942 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7357

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.055 – 7.521 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8895

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังอาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดประดู่ธรรมารัตน์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ที่โรงเรียนวัดประดู่ธรรมารัตน์ ในระหว่างวันที่ 13 - 14 สิงหาคม 2546 จำนวน 166 ฉบับ ได้รับคืนมาทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนตอบมาคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือตอบครบถ้วนทุกข้อคำถาม ปรากฏว่าแบบสอบถามทุกฉบับตอบได้อย่างสมบูรณ์ จึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไป คิดคำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 มีปัจจัย 8 ปัจจัย ได้แก่ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_6) นิสัยทางการเรียน (X_7) สัมพันธภาพระหว่าง

นักเรียนกับผู้ปกครอง (X_8) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_9) บรรยากาศการเรียนการสอน (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{11}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{12})

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีปัจจัย 4 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 (X_4) นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 (X_5)

3. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุด ไปยังตัวพยากรณ์ที่ส่งผลน้อยที่สุด มีปัจจัย 5 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_8) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{11}) นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 (X_3) และด้านนิสัยทางการเรียน (X_7)

4. สมการพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 46.945 + .382X_8 + 1.044X_{12} + .486X_{11} + 6.175X_3 + .587X_7$$

4.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .238X_8 + .259X_{12} + .182X_{11} + .169X_3 + .202X_7$$

~~อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า~~   ๓   ๓   ๓

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่สรุปข้างต้น พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 มีปัจจัย 8 ปัจจัย ได้แก่ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_6) นิสัยทางการเรียน (X_7) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_8) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_9) บรรยากาศการเรียนการสอน (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{11}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{12}) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ผู้วิจัยจึงอภิปรายผลดังนี้

1.1 นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียน

ที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 เอาใจใส่ในการเรียน หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ หมั่นทบทวนบทเรียน มีการวางแผนในการเรียน มีความพยายามตั้งใจในการเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ และเห็นคุณค่าทางการศึกษา และนอกจากนี้นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 อาจได้รับอิทธิพลต่าง ๆ เช่น อิทธิพลจากพ่อแม่ที่ปลุกฝังให้เป็นคนรักการศึกษา เห็นคุณค่าของการศึกษาเล่าเรียน ทำให้มีความตั้งใจในการเรียน เพื่อจะได้สำเร็จการศึกษาดังที่ตั้งใจไว้ หรืออาจจะได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัวเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ จึงได้เห็นประโยชน์และคุณค่าของการศึกษา ที่ทำให้บุคคลสามารถก้าวไปสู่ความสำเร็จแห่งชีวิต หรืออาจจะได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ที่รณรงค์ในเรื่องของการศึกษาที่จำเป็นสำหรับบุคคลทุกเพศทุกวัย ดังที่ธีระพร อูวรรณโณ (2529 : 5/1-5/4) ที่ได้แบ่งอิทธิพลของการเกิดทัศนคติไว้ด้วยกัน 4 ประการ คืออิทธิพลจากพ่อแม่ อิทธิพลจากกลุ่มต่าง ๆ ครูและเพื่อน อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัว และอิทธิพลจากสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์และเนื่องจากพัฒนาการของเด็กในวัยนี้เป็นช่วงที่สนใจที่จะเรียนรู้สิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ เด็กจะเป็นผู้เรียน คือลงมือปฏิบัติการเอง จะมีความต้องการที่จะได้ทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองอยู่มาก ซึ่งวิธีการเรียนรู้ของแต่ละคนจะแตกต่างกันออกไป เด็กในวัยนี้จะสามารถสร้างจุดประสงค์ และสามารถปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้ (นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2515 : 145 - 147) ดังนั้น ในการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง ถ้าผู้สอนสามารถอธิบายจุดประสงค์การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้ทราบ ก็จะเป็นเสมือนแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนมีความเพียรพยายามในการเรียน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และถ้าหากสามารถจัดระบบการเรียนการสอน และกิจกรรมต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนด้วยแล้ว ก็จะเป็นการส่งเสริมการแสดงออกของนักเรียนในทุก ๆ ด้าน ดังนั้น อาจเป็นไปได้ ที่กระบวนการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับความต้องการของเด็กในวัยนี้ จึงทำให้นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 เอาใจใส่ในการเรียน ตั้งใจเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะการที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ย่อมมีควรเอาใจใส่ด้านการเรียนดี มีความมั่นใจ ภาคภูมิใจในตนเอง กล่าวที่จะแสดงออก เป็นที่ยอมรับของครู ของกลุ่มเพื่อน และเป็นที่ชื่นชมของผู้ปกครอง ซึ่งส่งผลให้มีแนวโน้มให้มีทัศนคติที่ดี ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งจะหมั่นฝึกฝนอยู่เสมอ สอดคล้องกับผลการวิจัยของนิล , กิล และ ทิสเมอร์ (Neale, Gill and Tismer, 1970 : 237) ที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาเรียน พบว่า ทัศนคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับคอยโว (Koivo, 1983 : 2 - 35) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้

ของนักเรียนในเรื่องนิสัย ทักษะคิดในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีนิสัย และทักษะคิดในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนาพร เมษรักษ์วณิช (2515 : 65 - 67) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน และทักษะคิดในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาล พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีนิสัยขยันหมั่นเพียร และมีทักษะคิดในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3 นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี จะมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาทักษะที่ต้องหมั่นฝึกฝนทำแบบฝึกหัด ต้องหมั่นท่องคำศัพท์ ฝึกพูดบทสนทนาอยู่เสมอ นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี จะเป็นผู้ที่มีความขยัน เอาใจใส่ มานะพยายามตั้งใจเรียน มุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ เห็นคุณค่าทางการเรียน และมีความรู้สึกไม่ย่อท้อต่อการเรียน ดังนั้นนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีจึงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ โฟแพม และ มัวร์ (Popham and Moore. 1960 : 552 - 554) มอริริส (Morris. 1961 : 25) และคอยโว (Koivo. 1983 : 252 - 254) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียนและทัศนคติต่อการเรียนได้ผลสอดคล้องกัน คือนักเรียนที่มีนิสัยการเรียนดี จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนสม่ำเสมอ มีความมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ ให้บรรลุผลสำเร็จ ตั้งใจเอาใจใส่ในการเรียน มีการวางแผนและจัดระบบการเรียน และพัฒนาผลการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิด ริเริ่มและขยัน อดทน รับผิดชอบ ฟังตนเองและมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตนเอง และสอดคล้องกับ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538 : 1) ที่กล่าวว่าพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกอย่างสม่ำเสมอ แสดงถึงความพอใจ ในการศึกษาหาความรู้ ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าว ประกอบด้วย การให้ความสนใจ และเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนการเรียน จัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ พัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน ฟังตนเอง และยังสอดคล้องกับจารุพร สูงสว่าง (2524 : 56 -57) ที่ได้ศึกษาพบว่า ระดับเชาว์ปัญญา นิสัยทางการเรียน ความขยันหมั่นเพียร และทัศนคติต่อการเรียน เป็นตัวทำนายที่ดีที่สุด ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย และวิทยาศาสตร์

1.4 สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี นักเรียนจะมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะการที่นักเรียนและผู้ปกครอง มีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกันนั้น เป็นเพราะว่านัก

เรียนและผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผู้ปกครองให้ความรักความอบอุ่น เป็นแบบอย่างที่ดี เอาใจใส่อย่างดีต่อการเรียนของนักเรียน ให้ความช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว จึงเป็นแรงผลักดันให้นักเรียนมีความพากเพียรพยายามในการเรียน ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของผู้ปกครอง ซึ่งส่งผลให้มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งจะเรียนรู้แสวงหาความรู้โดยมีผู้ปกครองให้การสนับสนุน ให้กำลังใจส่งเสริมทั้งด้านอุปกรณ์การเรียน และการเรียนเสริมพิเศษเมื่อนักเรียนมีความต้องการ ดังที่ Song และ Hattie (1984 : 267 - 281) กล่าวว่าคุณลักษณะทางจิตวิทยาในครอบครัว เป็นสภาพแวดล้อมที่สำคัญ ที่มีอิทธิพล ต่อการเรียนของเด็ก และ Hurlock (1964 : 661) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัวคือบิดามารดาที่ยอมรับเด็ก ให้ความรัก ความสนใจ สร้างความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในบ้านและเห็นความสำคัญของเด็ก ผลที่ตามมาคือทำให้เด็กเป็นคนที่ให้ความร่วมมือ เป็นมิตร มีอารมณ์มั่นคง ร่าเริง มีความรับผิดชอบ ขยันหมั่นเพียร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกวิจันทร์ ธรรมนุด (2522 : 20) ที่ศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางการคิด โดยยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ของเด็กที่มีความแตกต่างกัน ในด้านการอบรมเลี้ยงดู และการยอมรับของกลุ่มเพื่อน พบว่าเด็กที่อยู่ในครอบครัว ที่มีบรรยากาศที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลย ขอบขู่ ไม่เอาใจใส่ เวลามีปัญหาเฉพาะหน้าเกิดขึ้น เด็กจะตัดสินใจไม่ถูก ไม่รู้ว่าอะไรควรทำ ไม่ควรทำอย่างไร ขอบงานชนิดไม่ต้องออกแรง ขอบวิธีรวลัด และความสะดวกสบายต่าง ๆ

1.5 ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักเรียนมาก นักเรียนจะมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะนักเรียนรับรู้ว่าคุณปกครอง มีความคาดหวังมากในเรื่องการเรียนของนักเรียน ต้องการให้นักเรียน เรียนสูงมากที่สุด เป็นผู้ที่มีความรู้มาก ๆ เพื่อจะได้ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ดังนั้นการที่นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครอง จะมีผลทำให้นักเรียนมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ด้านวิชาการ ขยันหมั่นเพียร อดทนเพื่อจะให้ได้ประสบความสำเร็จ ตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง ซึ่งสอดคล้องกับดูเซค (Dusek. 1980 : 87 - 110) ที่กล่าวว่าผู้ปกครองที่คาดหวังในเรื่องการเรียน ในตัวนักเรียนเหมาะสมกับระดับความสามารถ จะกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความพยายามในการเรียนมากขึ้น และเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแอนเดอร์สัน (รังรอง งามศิริ . 2540 ; อ้างอิงมาจาก Anderson . 1995 : 15 - 33) ที่กล่าวว่า การที่นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครอง (Perceived Parent's Expectation) มักมีบทบาทต่อการปลูกฝัง การรับรู้ และการอบรมเลี้ยงดู โดยจะมีผลทำให้นักเรียน เกิดความพยายามที่จะทำให้ตนเองประสบความสำเร็จตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง สภาพการณ์เช่นนี้ ทำให้นักเรียนตกอยู่ในภาวะกดดัน และเกิดความวิตกกังวลในการเรียน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่ง คือความกดดันจากครอบครัว เมื่อต้องเผชิญกับการสอบ ซึ่งเป็นการประเมิน

ผลการเรียนว่า นักเรียนจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ดังนั้นความคาดหวังของผู้ปกครองจึงมีความสัมพันธ์ทางบวก กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

1.6 บรรยากาศการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าบรรยากาศการเรียนการสอนดี ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะการมีบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี ได้แก่การสอนของครูที่ช่วยสร้างความเข้าใจ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยเมื่อมีปัญหา สอนอย่างมีขั้นตอน มีการมอบหมายงานให้นักเรียนได้ฝึกหัด มีการทบทวนบทเรียน ด้านสถานที่เรียน มีจำนวนนักเรียนที่เหมาะสมกับขนาดของห้องเรียน ห้องเรียนสะอาด บรรยากาศบริเวณโรงเรียนร่มรื่น ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน มีความพร้อมและมีความทันสมัย มีจำนวนเพียงพอกับความต้องการใช้ของนักเรียน ส่งเสริมบรรยากาศให้นักเรียนแสวงหาความรู้ มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับลอว์เรนซ์ (Lawrence. 1976 : 418) ที่กล่าวว่า บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่จะทำให้นักเรียนสนใจในการเรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521 : 88) ที่กล่าวถึงลักษณะของสื่อประสม เช่น สไลด์ เทปบันทึกภาพ เอกสาร วีดีโอ เป็นต้น ว่าสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเปลี่ยนแปลงแนวคิด และพฤติกรรมของผู้เรียนได้จากการเรียนด้วยประสบการณ์ตรง หรือการเรียนรู้ในสิ่งที่เป็นรูปธรรม ดังนั้นบรรยากาศการเรียนการสอน จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี นักเรียนจะมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะการที่ครูกับนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันนั้น เพราะมีความเป็นกันเองระหว่างครูกับนักเรียน ครูให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำทั้งด้านการเรียน และด้านส่วนตัว ให้กำลังใจ ซึ่งนักเรียนจะเกิดความอบอุ่นทางใจ ไม่ย่อท้อต่อการเรียน สามารถขอคำอธิบายเพิ่มเติมเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน เห็นความสำคัญของการเรียน ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับทีรอกเจอร์ (Rogers . 1969 : 157 - 164) ที่มีความเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนว่า ควรคำนึงถึงลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ความคิดกับความรู้สึก ทำที่ที่มีต่อกัน ตลอดจนทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ ควรได้รับความสนใจ และให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการเน้นทางวิชาการและสติปัญญา เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่มีบรรยากาศไม่ตึงเครียด จะเป็นการเสริมความอบอุ่นมั่นใจ และเชื่อถือกันระหว่างครูและนักเรียน จึงย่อมจะเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ การ

เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสุขภาพจิตของนักเรียนได้มาก ดังนั้นบรรยากาศในชั้นเรียนที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ อันได้แก่ ปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกันเองมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน สอดคล้องกับประเด็นนั้ท์ อุปรมัย (2527 : 35) ที่ได้กล่าวว่า บรรยากาศการเรียนการสอนที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม ตอบคำถาม เข้าร่วมกิจกรรม การเรียนการสอนให้มาก จะสามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนภายในชั้นเรียนน่าสนใจ สนุก อยากรู้อยากเห็น กระตือรือร้น และทำให้นักเรียนเกิดความ ต้องการจะแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับมูลี (Mouly. 1965 : 478) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบอื่น ๆ ในชั้นเรียนมีผลต่อการเรียนรู้และสุขภาพจิตของนักเรียน ได้แก่ หลักสูตร ระเบียบวินัย การสอนของครู อารมณ์ของครูและนักเรียนและผลการวิจัยของ ไทเลอร์ (Tyler. 1964 : 16) ที่ได้ศึกษาพบว่า สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนที่ดี ในอุดมคตินั้น ครูต้องมีการ สื่อความเข้าใจที่ดีกับนักเรียน เป็นมิตรที่ดีให้ความรัก ความเอาใจใส่ มีความเข้าใจยอมรับนักเรียน และ สิริวรรณ ศรีพล (2525 : 172 - 174) กล่าวถึงบรรยากาศในห้องเรียนว่าครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมอย่างเต็มที่ ฝึกฝนการใช้สติปัญญา ส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติในการควบคุมตนเอง และรับผิดชอบตนเอง โดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองให้มากที่สุด ให้โอกาสนักเรียนในการค้นคว้าหาวิธีการเรียนด้วยตนเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำ และแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนให้มีความคิด และแนวการปฏิบัติแบบประชาธิปไตย และสอดคล้องกับการวิจัยของบุธ (วิลาศ บุญทองขาว. 2527 : 16 ; อ้างอิงมาจาก Butth. 1942) ที่ได้ศึกษาพบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนที่มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน นั้น จะส่งเสริมให้เด็กสามารถปรับตัวได้ดียิ่งขึ้น ตั้งใจเรียนและมีทัศนคติที่ดีในการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งตรงกันข้ามกับบรรยากาศการเรียนการสอนที่เคร่งเครียด กัดดันทางการเรียนจะเป็นตัวทำลายศักยภาพของเด็กให้ด้อยลง ถ้าครูและนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดี ก็จะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

1.8 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี นักเรียนจะมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่ต้องร่วมมือกันในการฝึกพูดบทสนทนาระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การทบทวนบทเรียนร่วมกัน รวมทั้งการทำกิจกรรมการเรียนอื่นๆร่วมกัน หากพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อกันนั้น เป็นไปด้วยความราบรื่น มีความเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมมือกัน ทำกิจกรรมด้วยความเข้าใจ ก็ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทางตรงกันข้ามหากสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี ก็จะส่งผลให้นักเรียนเกิดความเครียด ขาดความร่วมมือในการทำกิจกรรม อันเป็นส่วนหนึ่งในการแสดงถึงทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน และสอดคล้องกับ

รวิวรรณ อุมชัย (2536 : 90) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนจะเรียนรู้ ปรัชญาหรือเพื่อนมากกว่าผู้ใหญ่ เมื่อสังคมกลุ่มเพื่อนดี นักเรียนก็จะได้รับอิทธิพลของเพื่อนไปด้วย หากพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนไม่ดี ก็จะส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกาย จิตใจและการเรียนของนักเรียน และสอดคล้องกับบัพพวงษ์ บุญจิตรา ดุลย์ (2527 : 48 - 64) ที่ได้กล่าวว่าแนวทางในการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนและผู้สอน ในการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีผลต่อทัศนคติที่ดีในการเรียน และมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีปัจจัย 4 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) เพศหญิง (X_2) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_4) และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_5)

2.1 เพศชาย (X_1) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย แสดงว่านักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย นักเรียนชายบางคนก็มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะนักเรียนชายบางคน เห็นความสำคัญและเห็นคุณค่าของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน เอาใจใส่ในการเรียน และตั้งใจเรียน และนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย นักเรียนชายบางคนก็มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะนักเรียนชายบางคน ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไม่มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน เห็นว่าภาษาอังกฤษมีโครงสร้างที่ซับซ้อน เป็นวิชาที่มีเนื้อหาเข้าใจยาก โดยพิจารณาจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียน ในการสำรวจปัญหาการเรียน ในเบื้องต้น ดังนั้น เพศชายจึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

2.2 เพศหญิง (X_2) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย แสดงว่านักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย นักเรียนหญิงบางคน ก็มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะนักเรียนหญิงบางคน ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่น่าสนใจ จึงทำให้มีความเอาใจใส่ในการเรียน หมั่นศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ และนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย นักเรียนหญิงบางคนก็มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนหญิงบางคน ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ชอบท่องคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ไม่มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียน และไม่ตั้งใจเรียน โดยพิจารณาจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียน ในการสำรวจปัญหาการเรียน ในเบื้องต้น ซึ่งเอนกกุล กริแสง (2528 : 26) กล่าวว่า ความแตกต่างระหว่างเพศ เป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่ง ที่ทำให้คนเรา มีความแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เมธี โพธิพิพัฒน์ (2523 : 75) พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่กำลังศึกษาในระดับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น เพศหญิง จึงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

2.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_4) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย แสดงว่า นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนก็มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคน ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เห็นคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ จึงมีความเพียรพยายาม ในการศึกษาเล่าเรียน หมั่นทบทวนบทเรียนที่เรียนมา เอาใจใส่ในการเรียน สนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ และนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคน ก็มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคน ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาเล่าเรียน ไม่ชอบท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่ชอบทำการบ้านด้วยตนเอง โดยพิจารณาจากคำตอบ จากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนในการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในเบื้องต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นุปผา ประทีปทอง (2542 : 79) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี - นาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตคลองสาน พบว่าระดับชั้นที่กำลังศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี - นาฏศิลป์ของนักเรียน

2.4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_5) ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย แสดงว่านักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนก็มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคน มุ่งหวังจะเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น จึงเอาใจใส่ในการเรียน เพื่อนำไปใช้ในการเรียน ในระดับที่สูงขึ้น และอาจชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะเห็นว่า เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ และอุปกรณ์การเรียนการสอน มีความเหมาะสม และทันสมัย ทำให้นักเรียนเข้าใจ มองเห็นประโยชน์ และความสำคัญ ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคน ก็มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคน ไม่มีความคาดหวังในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไม่มุ่งหวังที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จึงไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และไม่ตั้งใจเรียน

2 - ~~๕~~ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการ

เรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ส่งผลมากที่สุด ไปยังตัวพยากรณ์ที่ส่งผลน้อยที่สุด มี ปัจจัย 5 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_0) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{11}) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_3) และด้านนิสัยทางการเรียน (X_1) ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

2.1 ~~ผล~~ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เป็นลำดับแรก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผู้ปกครองให้ความรัก ความเข้าใจ เป็นแบบอย่างที่ดี ให้ความช่วยเหลือนักเรียนในเวลาที่ต้องการ จะทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง และผู้อื่นมีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ในการเรียนที่ดี มองตนเองได้ตรงกับความสามารถที่แท้จริงของตน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรพินธ์ ชูชม (2522 : 92) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า สิ่งแวดล้อมทางบ้าน มีบทบาทต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียน นักเรียนจะพร้อมในการเรียนถ้าบ้านมีบรรยากาศที่ส่งเสริมให้น่าเรียน คือมีความเข้าใจต่อกันมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ไม่สร้างความหวาดหวั่นวิตกกังวลให้เกิดกับอารมณ์ของนักเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของกวินทร์ ธรรมนุด (2522 : 20) ที่ศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางการคิดโดยยึดตนเองเป็นศูนย์กลางของเด็กที่มีความแตกต่างกัน ในด้านการอบรมเลี้ยงดู และการยอมรับของกลุ่มเพื่อน พบว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีบรรยากาศ ที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลย ชอบจู้จี้ ไม่เอาใจใส่ เวลามีปัญหาเฉพาะหน้าเกิดขึ้น เด็กจะตัดสินใจไม่ถูก ไม่รู้ว่าอะไรควรทำ ไม่ควรทำอย่างไร ชอบงานชนิดไม่ต้องออกแรง ชอบวิธีรวบรัด หรือความสะดวกสบายต่าง ๆ

2.2 ~~ผล~~ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เป็นลำดับที่สอง ทั้งนี้เพราะ การมีสัมพันธภาพอันดีระหว่างเพื่อน การทำงานร่วมกัน และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหมู่เพื่อน มีอิทธิพลต่อนักเรียนในวัยนี้มาก และหากนักเรียนและเพื่อนในกลุ่มเดียวกัน ใส่ใจในการเรียน ช่วยเหลือกัน ชักชวนกันศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทบทวนบทเรียนให้กันและกัน จะทำให้มีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมการศึกษาที่ดี มีทัศนคติทางบวก ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในด้านการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิลม โรจัน วิระ (2512 : 6) ที่กล่าวว่า ในประเทศสหรัฐอเมริกา บิดามารดา ครู อาจารย์ ให้ความสนใจ และเอาใจใส่ในเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนของเด็กมาก ครูเชื่อว่าถ้าหากศิษย์ของตนสามารถเข้ากับเพื่อน ได้ดีจะช่วยให้มีสุขภาพจิตดี และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และเรียนหนังสือได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รวีวรรณ ทุมชัย (2536 : 90) ที่ศึกษาพบว่านักเรียน จะเรียนรู้ ปรีกษาหรือเพื่อนมาก

กว่าผู้ใหญ่ เมื่อสังคมกลุ่มเพื่อนดีนักเรียนก็จะได้รับอิทธิพลของเพื่อนไปด้วย หากพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนไม่ดี ก็จะส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกาย จิตใจและการเรียนของนักเรียน และสอดคล้องกับ เดิมศักดิ์ คทวณิช (2540 : 128) ที่กล่าวว่า เพื่อนร่วมชั้นสามารถตอบสนองความต้องการทางจิตใจซึ่งกันและกันได้ เช่น ให้กำลังใจเมื่อเกิดความท้อถอย หรือมีปัญหา การให้ความรัก เอาใจใส่ ห่วงใย ทำให้เกิดความอบอุ่นใจ สามารถที่จะแสดงความไว้วางใจซึ่งกันและกันได้ จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ในด้านการเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วย

2.3 ๕๓ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เป็นลำดับที่สาม ทั้งนี้เพราะ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีอิทธิพลต่อการเรียน รวมทั้งมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย เมื่อครูให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน รับฟังเหตุผลของนักเรียน ให้ความสนใจ และเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด นักเรียนย่อมรู้สึกสบายใจที่จะรับวิชา หรือทำความเข้าใจในบทเรียน ทั้งนี้ยังเกิดความรู้สึกเชื่อถือและไว้วางใจครูอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ รอทแมน (Rothman. 1968 : 34 - 36) ที่กล่าวว่า สิ่งที่ควรคำนึงถึงให้มากที่สุด ในระบบการเรียนการสอน คือสัมพันธภาพที่ดี ของครูผู้สอนกับผู้เรียน ครูจะต้องยอมรับและเข้าใจ มีความเป็นกันเอง ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักพัฒนาตนเอง ครูจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสอดคล้องกับรอเจอร์ (Rogers. 1969 : 157) ที่กล่าวว่าความสัมพันธ์อันดีของครูกับนักเรียนนั้น จะเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของเด็กนักเรียน และซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของบุปผา ประทีปทอง (2542 : 74) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี - นาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตคลองสาน พบว่า สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวก และ เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผล ต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี - นาฏศิลป์มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูจึงเป็นปัจจัยที่พยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาธิปัตย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

2.4 ๕๔ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ส่งผลต่อทัศนคติ ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เป็นลำดับที่สี่ ทั้งนี้เพราะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นระดับชั้นปีแรก ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย และเพื่อเป็นการเตรียมตัวที่จะเข้าสู่ระดับประถมศึกษาตอนปลาย และในระดับชั้นต่อไป ถ้านักเรียนที่ต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ก็จะแสดงความเอาใจใส่ในการเรียน ขยันหมั่นเพียร ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม จึงทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.5 ๕๕ นิสัยทางการเรียน ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เป็นลำดับที่ห้า ทั้งนี้เพราะนิสัยทางการเรียนเป็นสิ่งที่นักเรียนกระทำ หรือปฏิบัติเป็น

ประจำ เกี่ยวกับกระบวนการเรียน เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538 : 1) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกอย่างสม่ำเสมอ แสดงถึงความพอใจในการศึกษาหาความรู้ ให้บรรลุความสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าว ประกอบด้วย การให้ความสนใจ และเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนการเรียน จัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ พัฒนาการเรียนให้ดียิ่งขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม มีความขยันอดทน รู้จักพึ่งตนเอง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุปผา ประทีปทอง (2542 : 74) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้อง กับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี - นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่านิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวก และเป็นตัวแปรพยากรณ์ต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี - นาฏศิลป์ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนภาพร เมษรักชาวนิช (2515 : 65 - 67) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัย ทัศนคติในการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นิสัยทางการเรียน ทัศนคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียร และผลการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นนิสัยทางการเรียน จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมมาธิปไตย เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

C'est fini !

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบาย และส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยสามารถพิจารณาจากปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู นิสัยทางการเรียน เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการส่งเสริม และพัฒนาด้านนิสัยการเรียนของนักเรียน จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพระหว่างผู้ปกครอง ครู และเพื่อนนักเรียนด้วยกัน เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้ดียิ่งขึ้น

1.2 เนื่องจากสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายได้ดีที่สุด ดังนั้นผู้บริหารหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ครู อาจารย์ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง สามารถจัดโปรแกรมเพื่อพัฒนาสัมพันธภาพกับนักเรียน ซึ่งเป็นวิธีทางหนึ่งในการพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ให้มีความเข้าอกเข้าใจกัน ให้ความช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษา และให้คำแนะนำ ทั้งด้านการเรียนและส่วนตัว ตลอดจนจรรยาวัตนิสัยที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เช่น ลักษณะของการมุ่งอนาคต การปรับตัวด้านการเรียน ค่านิยม ความถนัด เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย เช่น ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นต้น

2.3 ควรทำการศึกษาเพื่อพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และเรียนหนังสือได้อย่างมีคุณภาพ โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น กิจกรรมกลุ่ม การปรับพฤติกรรม เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกพรรณ เคียนทอง. (2540). การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดแพรงษา จังหวัดสมุทรปราการ. ปริญญาานิพนธ์ กศ. ม. (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์นิยมวิทยา.
- กวินทร์ ธรรมนุด. (2522). การศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางการคิดโดยยึดตนเองเป็นศูนย์กลางของเด็กที่มีความแตกต่างกันในด้านการอบรมเลี้ยงดูและการยอมรับของกลุ่มเพื่อน. ปริญญาานิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร
- กันยา สุวรรณแสง. (2532). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- (2531). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กาญจนา คำสุวรรณ. (2524). จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ทวีการพิมพ์.
- ขจรสุดา เหล็กเพชร. (2522). การสร้างแบบสำรวจเจินสัยและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จรีนาฏ สุทธานุกุล. (2533). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านภูมิหลังทางครอบครัวและด้านตัวนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทสนทนา. ปริญญาานิพนธ์ กศ. ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก. ถ่ายเอกสาร.
- จรีนาฏ เสบุตร และคณะ. (2527, เมษายน – พฤษภาคม). "ผลขององค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านวิชาการที่มีต่อความสัมฤทธิ์ผลด้านวิชาการของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" วิจัยการศึกษา. 7(4) : 18 – 21 .
- เฉลิมพงษ์ ศรีหงษ์. และ เสถียร เหลืองอร่าม. (2521). ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ชาติชาย หมั่นสมัค. (2524). การปรับตัวของนักศึกษาโครงการสมทบพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. (2520). การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา และ จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ทัศนีย์ เจริญเลิศ. (2538). การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ธาริณี เจียรวัฒนา. (2531). พฤติกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผลสำเร็จในการเรียนวิทยาศาสตร์ตามการรับรู้ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์สูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ธีระพร อุวรรณโน. (2529). "การวัดทัศนคติ : ปัญหาในการใช้เพื่อทำนายพฤติกรรม". จารสารการวัดผลเพื่อการศึกษา. 7 (19) ; 15 – 35 ; พฤษภาคม – สิงหาคม.
- นพพงษ์ บุญจิตตราดุลย์. (2527). "นักบริหาร : ผู้สร้างบรรยากาศการเรียนรู้." ก้าวเข้าสู่ผู้บริหาร. กรุงเทพฯ: อนงค์ศิลป์การพิมพ์.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2515). จิตวิทยาพัฒนาการ. เอกสารประกอบการสอน ภาควิชาแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- นภาพร เมษรักชาวนิช. (2515). ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทัศนคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค. ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , อัดสำเนา.
- นลินี ธรรมอำนวนย. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี.

- ปริญญาณิพนะ กศ. ม. (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- บุปผา ประทีปทอง. (2542). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี – นาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตคลองสาน*. ปริญญาณิพนธ์ กศ. ม. (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ประดินันท์ อุปรมัย. (2525). *การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน เอกสารการสอนชุดระบบการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : สารมวลชน จำกัด.
- . (2527). *จิตวิทยาการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: วิตอรี เพาเวอร์พอยท์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พีระพัสณา.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2538). *เอกสารประกอบการสอนวิชาการทดสอบทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พัชนี วรกวิน. (2522). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล หวังพานิช. (2514). *ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมนอกชั้นเรียนกับผลการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร*. ปริญญาณิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- รพีพรรณ สุฐาปัญญากุล. (2541). *การศึกษาทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาณิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ระวีวรรณ จำเรียง. (2540). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาณิพนธ์ กศ. ม. (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนา พัชราวณิช. (2531). *เอกสารคำสอนจิตวิทยาวัยรุ่น*. วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. ถ่ายเอกสาร.

- วาสนา พิทักษ์สาธิต. (2527). ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนรู้การสอน ในชั้นเรียนและสภาพแวดล้อมที่บ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิชาการ กรม , กระทรวงศึกษาธิการ. (2533). หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) . กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา ,
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์ - มีนาคม). "ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้," ข่าวสารการวิจัยศึกษา. 18(3) : 8 – 11.
- วิมล โรจนวิระ. (2512). การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ทางสังคมและการปรับตัวระหว่างเด็กชั้นประถมปีที่ 4 ปีที่ 7 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 . ปรินญาณินพนธ์ กศ. ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วิลาศ บุญทองขาว. (2527). บรรยายภาคการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของนักเรียน ครู และผู้บริหาร เขตการศึกษา 4. ปรินญาณินพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ศิริรัตน์ ภูสกุลเจริญศักดิ์. (2531). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของโรเจอร์ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลย์ประชาสรรค์. ปรินญาณินพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , อัดสำเนา .
- ศึกษาธิการ , กระทรวง . รายงานการประชุมทางวิชาการ เรื่อง ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศ แก่เด็กไทย ณ หอประชุมหอสมุดแห่งชาติ . กองวางแผนการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ , ม . ป . ป .
- ส. วาสนา ประวาฬพฤกษ์. (2535). ประสิทธิภาพในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมบูรณ์ ชิตพงษ์. สมรรถภาพของครูประถมศึกษาที่สอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ตามความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนและจังหวัด ผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, ม . ป . ป .
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. และ นิตยา ศรีจันทร์. (2523). การสร้างแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.

- สิริวรรณ ศรีพหล. (2525). "รูปแบบการสอนและกิจกรรมการเรียนในวิชาสังคมศึกษา," เอกสารการสอนสังคมศึกษา หน่วยที่ 10 – 15. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุกัญญา แยมยิ้ม (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ. ม. (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- สุรีย์ ป้องกัน. (2538). *การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านหนองสะโน อำเภอบุนทรวิจิตร จังหวัดอุบลราชธานี. ปรินญาณิพนธ์ กศ. ม. (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2526). *วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ประมวลศิลป์.*
- สุวิทย์ วงษาไฮ. (2532). *การศึกษาเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 10 ปีการศึกษา 2531. ปรินญาณิพนธ์ กศ. ม. (การมัธยมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, มหาสารคาม.*
- สุวิมล เต็นสุนทร. (2525). *ตัวแปรด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.*
- สุวิมล ว่องวานิช. (2523). *สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างองค์ประกอบด้านชาวปัญญา ปัญหาส่วนตัว นิสัย และทัศนคติทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.*
- อรพินธ์ ชูชม. (2522). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมที่บ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.*
- อัจฉรา สุขารมณ. (2527). *เอกสารประกอบคำสอนวิชาพื้นฐานทางจิตวิทยาการศึกษา. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*

- อัจฉรา สุขารมณ์ และ อรพินธ์ สุขม. (2536). "องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น". รายงานการวิจัย ฉบับที่ 48 ของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ. (2528). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ของวิชาเรียน และความถนัดในการเรียนภาษาของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล. กรุงเทพฯ สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อานนท์ อากาภิรมย์. (2529). "ความเป็นไทยในวิถีชีวิตและครอบครัวไทย," เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องความเป็นไทยที่ควรธำรงไว้. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยคดีศึกษา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- อุรัญญา รุกขมธุร์. (2526). *สภาพแวดล้อมในโรงเรียนเอกชนในเครือคาทอลิกและสภาคริสตจักรแห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท กศ. ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- Anderson, Mary J. (1970, March 7). "Effects of Classroom Social Climate on Individual Aiming," *American Educational Research Journal*. 7 : 135 – 152.
- Bush, R.N. (1942). "A Study of Student Teacher Relationship," *Journal of Education Research*. 35:645 – 656.
- Cronbach, Lee J. (1963). *Education Psychology*. 2nd . ed. New York: Harcourt Brace.
- Delury , George E . (1977). *The World Almanec and Book of Fact*. New York : Newspaper Enterprise Association , P.204
- Dusek, J.B. (1980). *The Development of Test Anxiety in Children*. In I.G. Sarason (ED.) , *Test Anxiety : Theory , Research , and Application*. P.87 – 110. Hillsdald : Lawrence Erlbaum Associates , Publishers .
- Eysench, H. J., W.Arnold and R. Meili. (1972). *Encyclopidied of psychology*. London : Search Press.
- Gage , N.L. and David C.Berliner. (1979). *Educational Psychology*. Nd ed Chicago : Rand Mc Nally College Publishing.
- Garrison, Karl C., Albert J. Kingston and Arthurs S. Mcdonald. (1966). *Educational Psychology*. Bombay: Vakils.

- Good, V.C. (1973). *Education Dictionary of Education*. Nd ed New York: Mc Graw .
- Holtman, H. Wayne. (1965). *Survey of Study Habits And Attitudes*. New York : The Psychological Corperation.
- Hurlock, E.B. (1964). *Child Development*. Nd ed , New York : Mc Graw – Hill.
- JaKobovits,Lcon A. (1971). *Foregn Language Learning : A Psycholinguistic Analysis of the Issyes*. Rowley, Massachusettes : Newbury House.
- Kandel, Denis B. and Geral S. Lesser. (1962, April). "Parental and peer Influence on Edcation plane of Adolescents," American sociological Review. 34 (22) : 221 – 222.
- Koivo, Anne Diblak. (1983, February). " The Relationship of Student Perception of Study Habits and Attitudes Based on Differences in Sex, Grade, and Academic Achievement," Dissertation Abstracts International . Vol(43) : 2624 - A .
- Lawrence, Frances. (1976). "Student Perception of the Classroom Learning Environment in Biology, Chemistry and Psysics," Journal of Research in Science Teaching. 13 : 315 – 323.
- Popham, James W. and Moor,Mary R. (1960, September - May). "A Validity Check on the brown. Holtzman Survey of Study Habits and Attitudes and the Brown Collage Inventory of Academic Adjusment," The Personal and Guidance Journal. 38 : 522 – 554.
- Rahman. Syed Abbur. (1965). "An Investigation of the extend and causes of dropout in Class X Through XLL of the Secondary Schools of decca East Pakistan During 1965," Dissertation Abstracts. 28 : 405.
- Rogers , Carl. (1969). *Freedom to Learn*. Columbus, Ohio: Charles E. Merrill.
- Ryans , David G. (1960). *Characteristic of Teacher*. Manasha : George Benta Company.
- Song and Hattie Jhon. (1984, December). "Home Environment Seft – concept and Academic Achievment : Acausal Modeling Approach," The Journal of Education psychology. 76 : 1276 – 1281.

- Thornburg , Hershel D . (1975 , January) " *Attitudinal Determinants : in Holding Dropout in School ,*" The Journal of Educational Research . 68 : 181 – 185.
- Thurstone, L.L. (1967). *Attitude Theory And chang* . New York : Jhon Wiew and Sons.
- Treppa , Jerry A . and Lawrence Frike . (1972) " *Effect of Marathon Group Experience ,* " Journal of Counseling Psychology . 19 : 466 - 468 ; Septembe.
- Triandis , Harry C . (1971). *Attitude and Attitude Change* . New York : John Wiley and Sons.
- Tyler. Leona E. (1964). *The psychology of human Difference*. 3 rd ed. Newyork : Appleton – Centory Co.
- Withall, Joh. (1997 , March). " *The Development of A Technique for the Measurement of Social – Emotional Climate in Classrooms,*" The Journal of Experimental Education. 17 : 347 .
- Wriene, C. Gilbert and larsen P. Robert. (1969). *Studying Effectively*. Stanford : Stanford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือและแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731,5618

ที่ ทม 1012/๕๐๗๙

วันที่ / กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวอมรรัตน์ ศรีเจริญทรศน์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาธิปัตย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาธิปัตย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ให้ นางสาวอมรรัตน์ ศรีเจริญทรศน์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1012/5557

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/ 7 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดสร้อยทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอมรรัตน์ ศรีเจริญทรศน์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาริปีดย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ เหวณี กริทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4-6 จำนวน 50 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาริปีดย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอมรรัตน์ ศรีเจริญทรศน์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ หนานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-4994245

ที่ ทม 1012/5554

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

17 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาริโปดย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอมรรัตน์ ศรีเจริญทรศน์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาริโปดย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 185 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมาริโปดย์ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือน กรกฎาคม - สิงหาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอมรรัตน์ ศรีเจริญทรศน์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-4994245

ที่ ศธ 0519.12/ 6053

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอมรรัตน์ ศรีเจริญพรรณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมารัตนพิสัย เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 185 คน ในโรงเรียนวัดประดู่ธรรมารัตนพิสัย สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอมรรัตน์ ศรีเจริญพรรณ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้
  - ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
  - ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
  - ตอนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
  - ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
  - ตอนที่ 5 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน
  - ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
  - ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
  - ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2. แบบสอบถามชุดนี้ เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด นิสัยทางการเรียนทั่ว ๆ ไปที่นักเรียนเคยปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิดคำตอบที่ได้จะไม่กระทบกระเทือนผลการเรียนของนักเรียนและจะไม่นำไปเปิดเผยเป็นรายบุคคล แต่จะนำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักเรียนมากที่สุด

3. โปรดตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด และขอความกรุณา ตอบให้ครบทุกข้อ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓/ลงในช่อง ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ

( ) ชาย

( ) หญิง

2. ระดับชั้นที่เรียน

( ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

( ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

( ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน .....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนของนักเรียน ขอให้
นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าว แล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อตรงกับความเป็นจริงของ
นักเรียนมากน้อยเพียงใดแล้วทำเครื่องหมาย $\sqrt{\quad}$ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมาย
เดียว ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง บางครั้งก็ไม่ตรง
จริงน้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
1	ในขณะที่ทำกิจกรรมประจำวันข้าพเจ้าจะฝึกพูดบทสนทนาที่เรียนมา					
2	ข้าพเจ้าขาดเรียนบ่อย ๆ					
3	ข้าพเจ้าทำการบ้านกับเพื่อนหลังจากเลิกเรียนแล้ว					
4	ข้าพเจ้าขอคำอธิบายเพิ่มเติมจากครูนอกเวลาเรียน					
5	ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามครูเวลามีข้อสงสัย					
6	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ					
7	ข้าพเจ้าทำการบ้านส่งทันตามที่ครูกำหนด					
8	ข้าพเจ้าพยายามปรับปรุงการทำงานให้ดีที่สุด					
9	เมื่อครูให้ทำรายงานข้าพเจ้ารอจนใกล้เวลาส่งงานจึงค่อยเริ่มทำ					
10	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูสอน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่นักเรียนและผู้ปกครองปฏิบัติต่อกัน ขอให้เรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง บางครั้งก็ไม่ตรง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
1	1. พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน ผู้ปกครองอนุญาตให้ข้าพเจ้าไปเรียนพิเศษ					
2	2. ผู้ปกครองแนะนำวิธีการอ่านหนังสือให้ข้าพเจ้า					
3	3. ผู้ปกครองพูดคุยเกี่ยวกับการเรียนของข้าพเจ้า					
4	4. ผู้ปกครองกล่าวชมเชยข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้าทำ คะแนนสอบได้ดี					
5	5. ผู้ปกครองให้คำปรึกษา แนะนำและให้ความช่วย เหลือเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว เมื่อข้าพเจ้าแก้ปัญหา เองไม่ได้					
6	6. ผู้ปกครองดูแลข้าพเจ้าอย่างใกล้ชิดเมื่อข้าพเจ้า เจ็บป่วย					
7	7. เมื่อใกล้สอบผู้ปกครองให้กำลังใจข้าพเจ้าในการ ดูหนังสือ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
8	ผู้ปกครองซักถามเกี่ยวกับการคบเพื่อนของ ข้าพเจ้า					
9	ข้าพเจ้าได้รับความรักความเอาใจใส่ และความ อบอุ่นจากผู้ปกครอง					
10	2. พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อผู้ปกครอง ข้าพเจ้าเอาใจใส่ในการเรียนตามที่คุณปกครองสั่ง สอน					
11	ข้าพเจ้าปรึกษาผู้ปกครองเมื่อมีปัญหาด้านการ เรียน					
12	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ปกครอง เกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
13	ข้าพเจ้าทำงานที่คุณปกครองมอบหมายให้ด้วย ความเต็มใจ					
14	ข้าพเจ้ารายงานเกี่ยวกับการเรียนให้ผู้ปกครอง ทราบอยู่เสมอ					
15	ข้าพเจ้าเล่าเกี่ยวกับเรื่องเพื่อน ๆ ของข้าพเจ้าให้ ผู้ปกครองรับรู้อยู่เสมอ					
16	เมื่อกลับบ้านข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อบ้างที่ต้องอยู่ร่วมกับผู้ ปกครอง					
17	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ปกครองใน เรื่องการอ่านหนังสือ					
18	ข้าพเจ้าไม่ปรึกษาผู้ปกครองเมื่อมีปัญหาเกี่ยว กับเรื่องส่วนตัว					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่คุณปกครองคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน ขอให้ท่านอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย $\sqrt{\quad}$ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง บางครั้งก็ไม่ตรง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
1	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนได้คะแนนดี ๆ					
2	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าทำงานรับราชการ					
3	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนสูงมากที่สุด					
4	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีผลการเรียนดี ๆ					
5	ผู้ปกครองไม่มีความคาดหวังในการเรียนของข้าพเจ้า					
6	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีความรู้มาก ๆ					
7	ผู้ปกครองให้ข้าพเจ้าเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ข้าพเจ้าต้องการ					
8	ผู้ปกครองวางแผนเกี่ยวกับการเรียนให้ข้าพเจ้า					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง บางครั้งก็ไม่ตรง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
	1. วิธีการสอนของครู					
1	ครูใช้สื่อการสอนได้ตรงกับเนื้อหาวิชาที่เรียน					
2	วิธีการสอนของครูทำให้ข้าพเจ้าสนใจเรียน					
3	ครูให้การบ้านมากเกินไป					
4	ครูสอนโดยไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม					
	2. สถานที่เรียน					
5	อากาศในห้องเรียนถ่ายเทได้ดี					
6	สภาพห้องเรียนสะอาดเรียบร้อย					
7	ในห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ					
8	บริเวณห้องเรียนมีกลิ่นเหม็นรบกวน					
9	บริเวณอาคารเรียนมีความร่มรื่นสวยงาม					
	3. สื่อและอุปกรณ์การสอน					
10	สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีความทันสมัย					
11	อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ครูใช้มีสภาพที่ดีในการใช้งาน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
12	สื่อการสอนของครูทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดี ขึ้น					
13	อุปกรณ์ในการเรียนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้างบางครั้ง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	1. พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ครูให้คำแนะนำในการท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ					
2	ครูให้ความสนใจนักเรียนทุกคนในห้องเรียน					
3	ครูรับฟังเหตุผลของนักเรียน					
4	ครูมีเวลาให้นักเรียนสม่ำเสมอ					
5	ครูดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด					
6	ครูเอาใจใส่นักเรียนไม่ทั่วถึงกันขณะฝึกพูดบท สนทนา					

ข้อ	ข้อความ	จริงที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
	2. พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู					
7	ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู					
8	ข้าพเจ้าส่งงานตามเวลาที่ครูกำหนดเสมอ					
9	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาสามารถปรึกษาครู ได้เกือบทุกครั้ง					
10	ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามหรือขอคำแนะนำจากครู					
11	ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงการพบปะกับครู					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อตรงกับความเป็นจริง
ของนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓/ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่อง
หมายเดียว ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง บางครั้งก็ไม่ตรง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
1	เพื่อนให้ข้าพเจ้ายืมสมุดบันทึกคำศัพท์					
2	ข้าพเจ้าสามารถให้คำปรึกษาปัญหาการเรียนกับ เพื่อนได้					
3	เมื่อว่างจากการเรียนข้าพเจ้าทบทวนคำศัพท์กับ เพื่อน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่ สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่ สุด
4	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาหารือเกี่ยวกับการเรียนได้					
5	ข้าพเจ้ากับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสามัคคี					
6	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับเพื่อนในห้องได้					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถามทัศนคติ

1. แบบสอบถามทัศนคติฉบับนี้ เป็นแบบวัดความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คำตอบของนักเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่องานวิจัยในครั้งนี้ คำตอบของนักเรียนจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และแบบสอบถามทัศนคตินี้ ไม่มีผลต่อคะแนนในวิชาภาษาอังกฤษแต่อย่างใด ขอให้นักเรียนตอบด้วยความสบายใจ คำตอบที่ตอบไม่มีข้อถูกหรือข้อผิด และขอให้นักเรียนโปรดตอบให้ตรงกับความรู้ ความรู้สึก และการกระทำของนักเรียนมากที่สุด

2. แบบสอบถามทัศนคติฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

ก. ด้านความรู้

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงตามความคิดเห็นของนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนบ้าง บางครั้งก็ไม่ตรง

ไม่เห็นด้วย   หมายถึง   ข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนน้อยมาก
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง   หมายถึง   ข้อความที่ไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนเลย

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1	การเรียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อนักเรียนมากในการประกอบอาชีพ					
2	ภาษาอังกฤษจะมีส่วนช่วยในการเรียนชั้นสูงต่อไป					
3	วิชาภาษาอังกฤษเรียนไปก็ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน					
4	ในการเรียนภาษาอังกฤษข้าพเจ้าขอเพียงแต่ให้สอบผ่าน					
5	การเรียนภาษาอังกฤษนอกจากได้รู้ภาษาแล้วยังได้ทราบวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของชาวต่างชาติ					
6	ภาษาอังกฤษที่เรียนอยู่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน					
7	ภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนสามารถติดต่อกับชาวต่างชาติได้					
8	ข้าพเจ้าคิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
9	การเรียนภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมให้มีความรู้ด้านอื่น ๆ เพิ่มขึ้น					
10	ภาษาอังกฤษมีความสำคัญในทุกวิชา					
11	การอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจเหตุการณ์ในต่างประเทศ					
12	เมื่อได้เรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นข้าพเจ้าคิดว่ายิ่งยาก					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าว แล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อ ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓/ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนบ้าง บางครั้งก็ไม่ตรง
น้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าไม่ชอบท่องศัพท์ภาษาอังกฤษ					
2	ข้าพเจ้าพอใจเมื่อมีคนชมว่าพูดภาษาอังกฤษได้ดี					
3	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่น่าสนใจ					
4	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารภาษาอังกฤษเพราะทำให้ได้รับความรู้					
5	ข้าพเจ้าชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษเพราะได้เรียนรู้คำศัพท์และสำนวน					
6	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานในการสนทนากับชาวต่างชาติ					
7	กิจกรรมในชั่วโมงภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน ทำให้ข้าพเจ้าอยากเรียน					
8	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาอื่น					
9	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจเมื่อทราบว่าครูสอนภาษาอังกฤษ					

ข้อ	ข้อความ	มาก ที่ สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
10	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้เวลาเรียนยาวกว่าชั่วโมงอื่น					
11	การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้ามีความสนใจภาษาอังกฤษรอบ ๆ ตัว					
12	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษ					
13	ข้าพเจ้าไม่สนใจที่จะทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ					

ค. ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือ ซึ่งตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียน ในด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนเป็นทุกครั้ง
เกือบทุกครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ่อยมาก แต่ไม่ทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ้างและบางครั้งก็ไม่ตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียน
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้ง
ไม่เคยเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้งจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็น ประจำ	เกือบ ทุก ครั้ง	บาง ครั้ง	นาน นาน ครั้ง	ไม่ เคย เลย
1	ข้าพเจ้าทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง					
2	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษ					
3	ข้าพเจ้าสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการให้ความช่วยเหลือชาวต่างชาติได้ เช่น ช่วยบอกทิศทาง					
4	ข้าพเจ้าฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง					
5	ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับความรู้ทางภาษาอังกฤษที่จัดขึ้นในโรงเรียน					
6	ข้าพเจ้าอ่านประกาศเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษที่ป้ายนิเทศ (Bord)					
7	ข้าพเจ้าดูรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษ					
8	ข้าพเจ้านำอุปกรณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาใช้ประกอบการเรียน					
9	เมื่อทางโรงเรียนให้เลือกเข้าชมรมอิสระข้าพเจ้าเลือกเข้าชมรมภาษาอังกฤษ					
10	ข้าพเจ้าอ่านบทความข่าวประกาศ โฆษณา คำชี้แจง คำแนะนำวิธีการใช้ของต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ					
11	ข้าพเจ้ารีบเข้าห้องเรียนภาษาอังกฤษก่อนครูสอน					
12	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนในชั่วโมงภาษาอังกฤษ					
13	ข้าพเจ้าท่องศัพท์ภาษาอังกฤษทุกวัน					
14	ข้าพเจ้าเปิดพจนานุกรมในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
15	เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษข้าพเจ้าถามครูจนกว่าจะเข้าใจ					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ข
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.761	6	4.467
2	2.152	7	4.876
3	3.727	8	4.220
4	3.934	9	2.017
5	2.887	10	3.162

ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7169

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.223	10	3.945
2	5.361	11	2.055
3	2.940	12	4.342
4	2.828	13	3.822
5	2.978	14	3.197
6	2.760	15	3.440
7	2.755	16	2.378
8	3.026	17	8.403
9	2.858	18	5.777

ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8552

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.005	5	3.761
2	3.331	6	2.691
3	3.463	7	6.268
4	3.026	8	2.017

ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .6171

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบรรยากาศการเรียนการสอน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.287	8	4.600
2	2.256	9	7.569
3	3.782	10	5.432
4	3.656	11	4.498
5	2.434	12	4.727
6	3.613	13	2.882
7	5.922		

ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7693

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ
ครู

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.317	7	3.091
2	3.370	8	3.638
3	5.172	19	3.679
4	4.534	10	4.416
5	3.633	11	5.046
6	3.054		

ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7797

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ
เพื่อน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.924	4	3.494
2	2.880	5	2.367
3	2.862	6	2.659

ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7357

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
	ก. ด้านความรู้	21	2.760
1	5.215	22	2.493
2	3.370	23	2.823
3	7.266	24	4.214
4	3.050	25	3.002
5	3.330		ค.ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม
6	4.988	26	2.059
7	3.647	27	3.606
8	5.775	28	5.717
9	3.957	29	20734
10	4.907	30	2.150
11	4.168	31	4.529
12	3.079	32	2.880
	ข. ด้านความรู้สึก	33	4.000
13	2.276	34	3.494
14	3.317	35	3.647
15	2.640	36	4.262
16	2.055	37	4.584
17	2.077	38	3.638
18	3.095	39	7.521
19	3.189	40	4.328
20	2.303		

ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8895

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	นางสาวอมรรัตน์ ศรีเจริญพรรณ
วัน เดือน ปีเกิด	7 เมษายน 2517
สถานที่เกิด	จังหวัดอำนาจเจริญ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	88 ซ. เจริญพานพิบูลย์สงครามฝั่งขวา ถ. ประชาราษฎร์สาย 1 บางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเพชรเกษมธุรกิจ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2543	คบ. (การประถมศึกษา) จากสถาบันราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ.2545	ป. บัณฑิต (การจัดการและการประเมินโครงการ) จากสถาบันราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ.2546	กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ